

Molekulární biologie pro informatiky

(VV072)

Molekulární biologie pro informatiky

Přednášející: Mgr. Lenka Tesařová, Ph.D.
Mgr. Pavel Šimara, Ph.D.

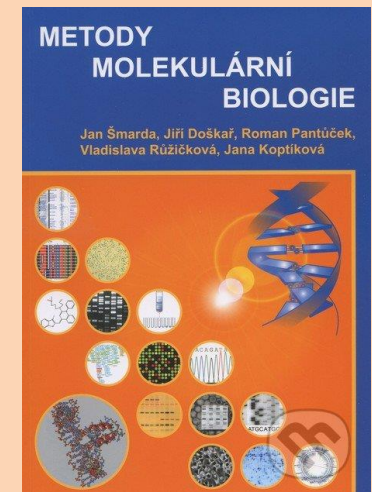
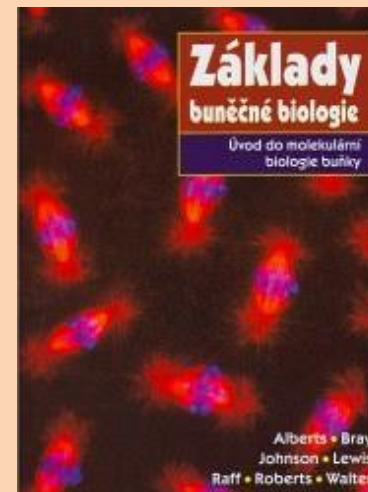
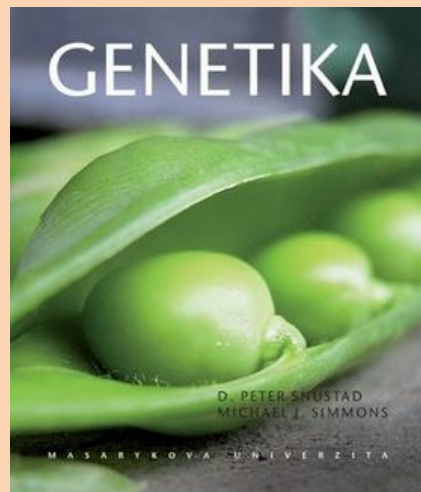
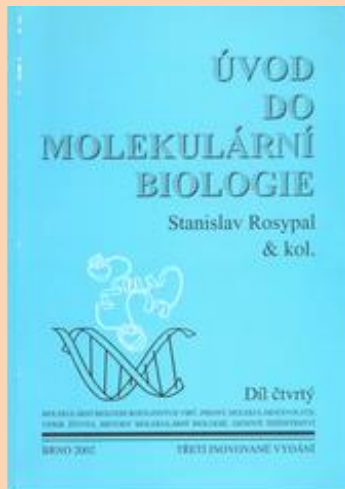
Doporučená literatura:

Rosypal a kol.: **Úvod do molekulární biologie.** Brno, 2006 (4. vydání)

Snustad a kol.: **Genetika.** Brno, 2009

Alberts a kol.: **Základy buněčné biologie : úvod do molekulární biologie buňky.**
(orig. Molecular biology of the cell)

Šmarda a kol.: **Metody molekulární biologie.** Brno, 2010

Molekulární biologie pro informatiky

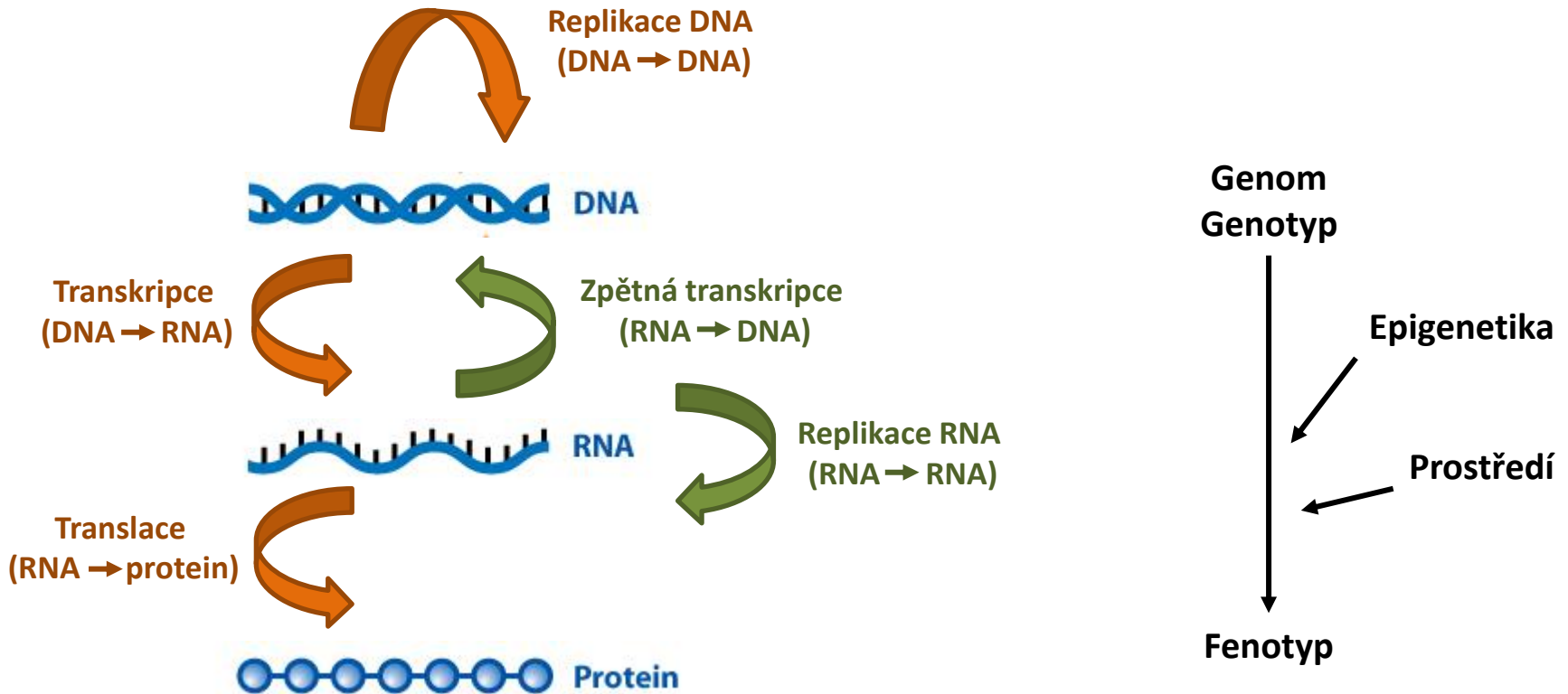
---

1. Historie molekulární biologie. Nukleové kyseliny a proteiny
2. Struktura genomu a genetická informace
3. Replikace genomu, reparace a rekombinace DNA
4. Transkripce genomu
5. Translace genomu
6. Regulace genové exprese
7. Molekulární mechanismy signalizace
8. Molekulární struktura eukaryotické buňky
9. Regulace buněčného cyklu
10. Programovaná buněčná smrt a molekulární podstata získané imunity
11. Molekulární podstata nádorových onemocnění
12. Metody molekulární biologie a základy genového inženýrství

Molekulární biologie pro informatiky - 1

**Historie molekulární biologie
Nukleové kyseliny a proteiny**

Ústřední dogma molekulární biologie

Genom - soubor všech genů a nekódujících sekvencí daného druhu

Genotyp - soubor veškeré dědičné informace jedince, genetická konstituce

Fenotyp - soubor všech dědičných znaků organismu, projev genotypu

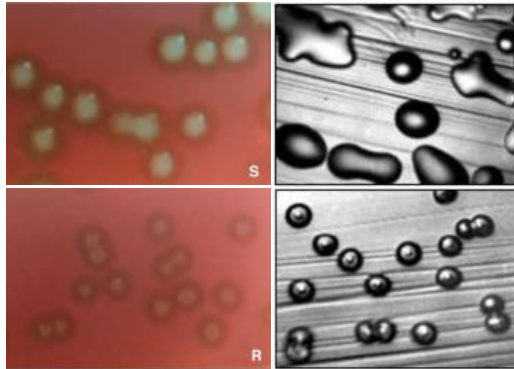
Historie objevů genetické informace

- 1868**   **Johann Friedrich Meischer**
Hrubé extrakty DNA
- 1919**   **Phoebus Aaron Theodor Levene**
Tetranukleotidová hypotéza
- 1928**   **Frederick Griffith**
Transformační princip
- 1944**   **Oswald Avery, Colin Munro MacLeod, Maclyn McCarty**
Transformační princip je DNA
- 1952**   **Alfred Hershey, Martha Cowles Chase**
DNA je nositelkou genetické informace
- 1953**   **James Dewey Watson, Francis Crick**
Objasnění struktury DNA
- 1956**   **Heinz Fraenkel-Conrat, Bea Singer**
RNA jako nositelka genetické informace
- 1958**   **Matthew Meselson, Franklin Stahl**
Semikonzervativní replikace DNA

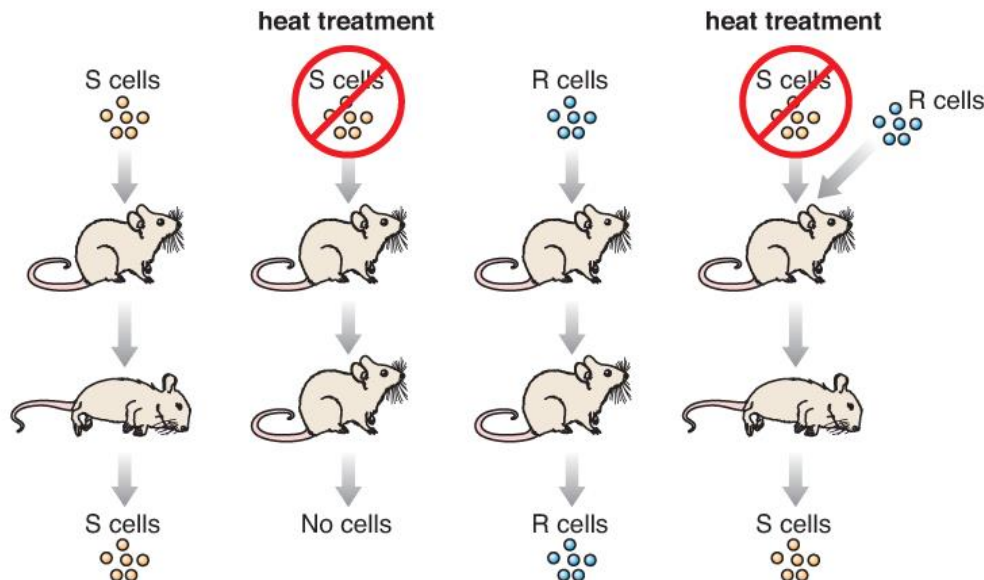
Griffith - Transformační princip (1928)

Streptococcus pneumoniae

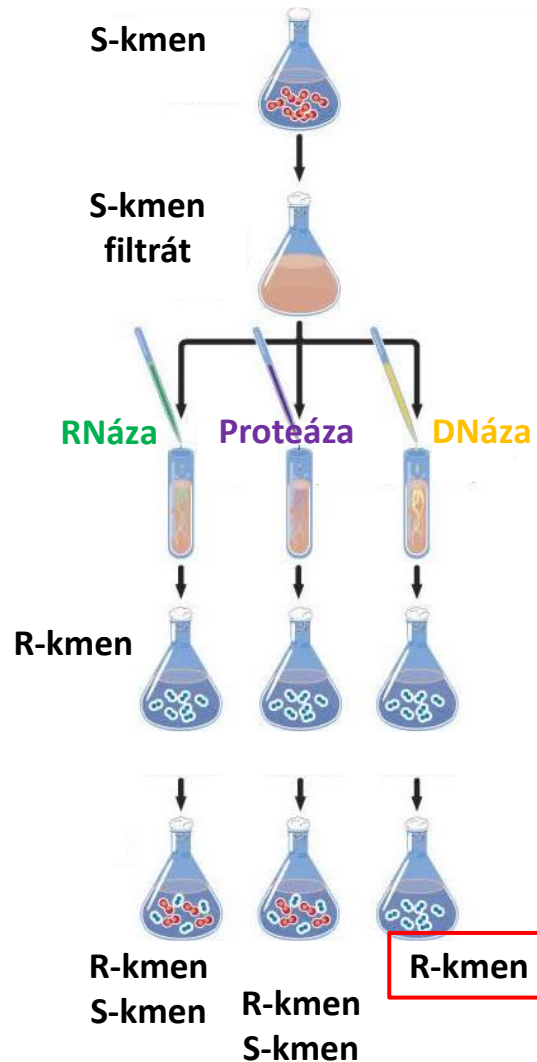
S-kmen: smooth, kapsula dodávající hladký vzhled
patogenní (zápal plic u člověka, smrt u myši)

R-kmen: rough, bez kapsuly, drsný vzhled
mutantní, nepatogenní

Přenos genetického materiálu mezi
dvěma kmeny bakterií procesem
transformace.

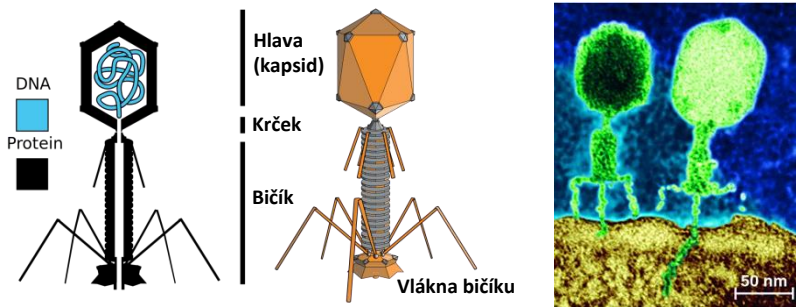
Avery, MacLeod, McCarty - Transformační princip je DNA (1944)

Pouze ošetření vzorku DNázou zabránilo transformaci - **transformační substancí je DNA**

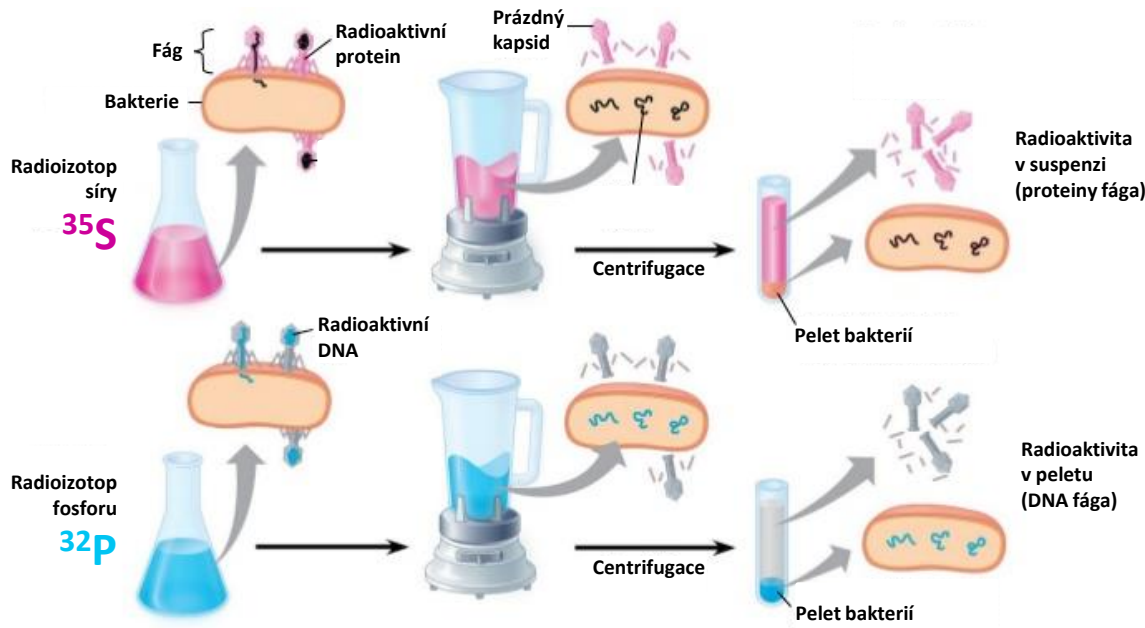

Hershey, Chase - DNA je nositelkou genetické informace (1952)

Kapsidy fágů zůstávají na povrchu, genetický materiál jde do bakterie.

Využití pokroku: mikrobiologie E. coli, izolace fágů, radioizotopy.

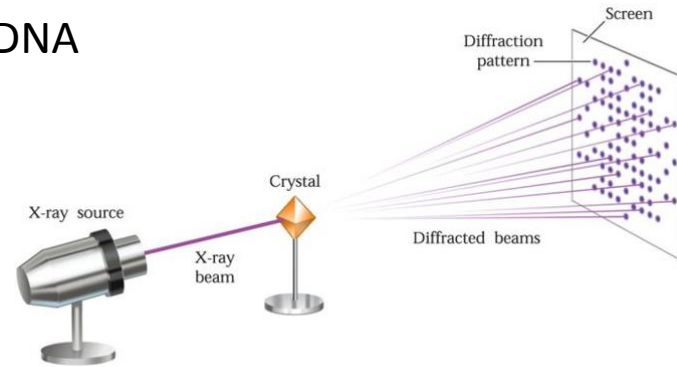
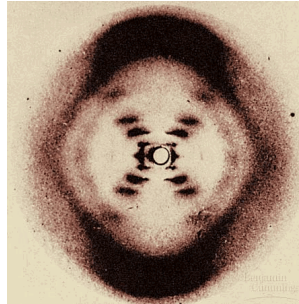

Během infekce zůstávají proteiny fága vně bakteriální buňky, zatímco DNA fága vstupuje do buněk.

Za přenos genetické informace (i u virů) je zodpovědná DNA.

Objasnění struktury DNA

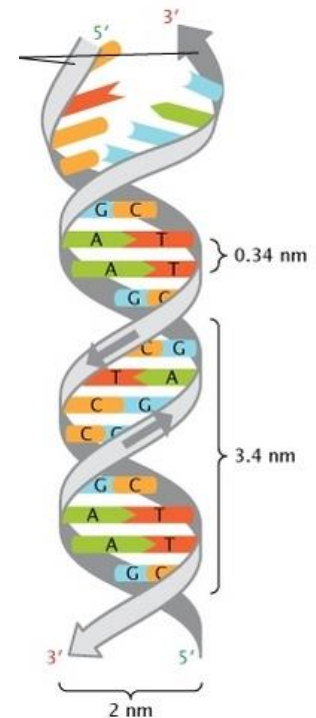
1952 - R. Franklin, rentgenová difrakční analýza DNA

1953 - J. D. Watson, F. Crick, trojrozměrný model struktury DNA

1962 - Nobelova cena, spolu s M. Wilkins

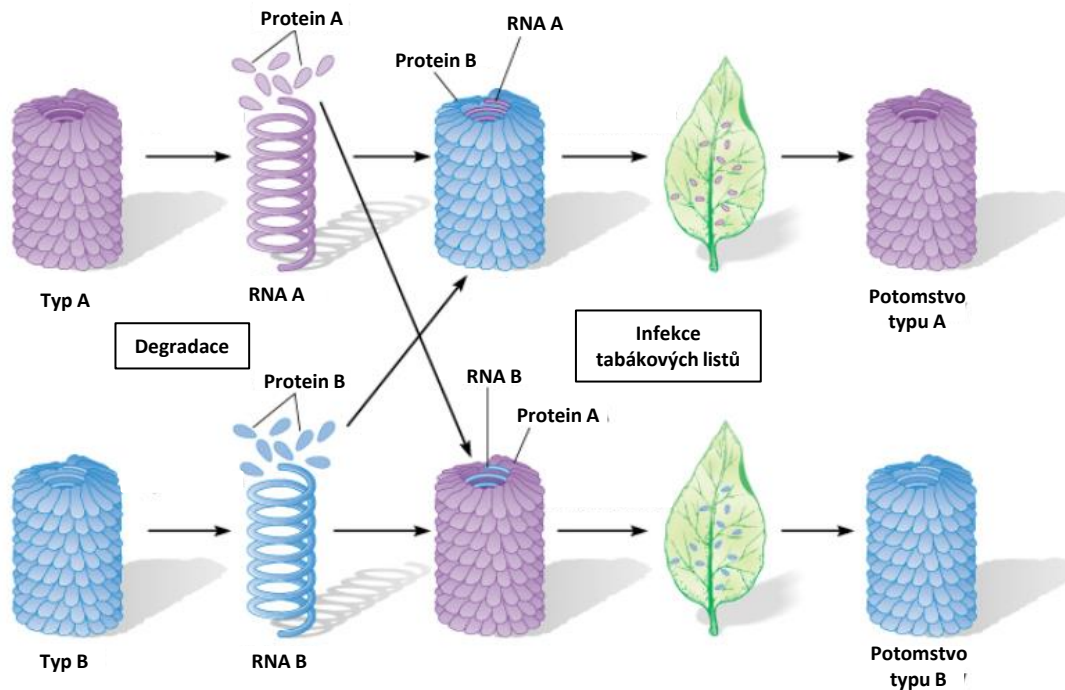
DNA je double helix
Báze vrstveny kolmo k ose
Vzdálenost mezi bázemi (0,34 nm)
Průměr šroubovice (2 nm)
Počet bazí na 1 otočku (10 bp)

Fraenkel-Conrat, Singer - RNA jako nositelka genetické informace (1956)

TMV - virus tabákové mozaiky

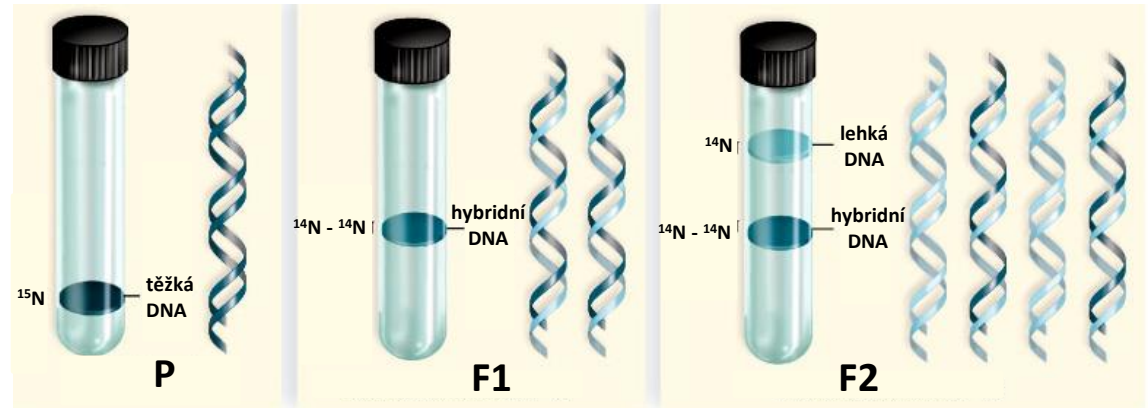
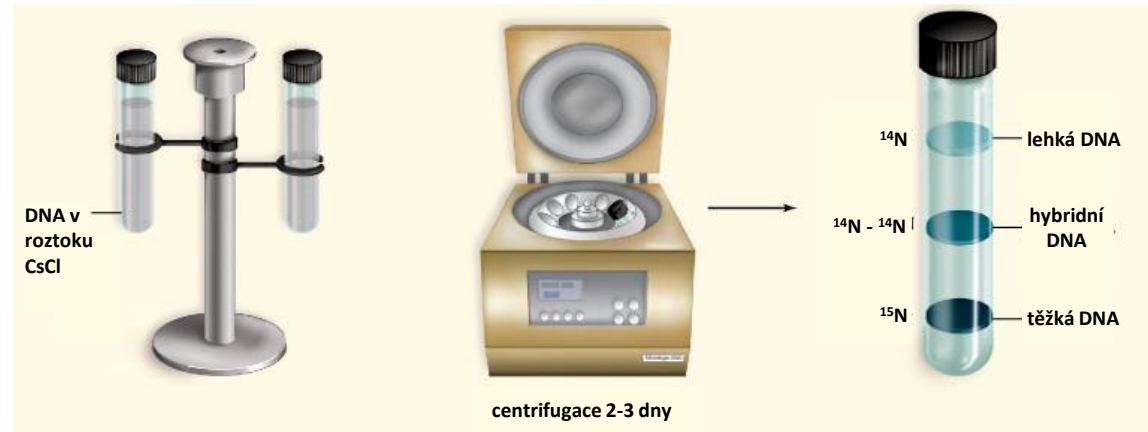
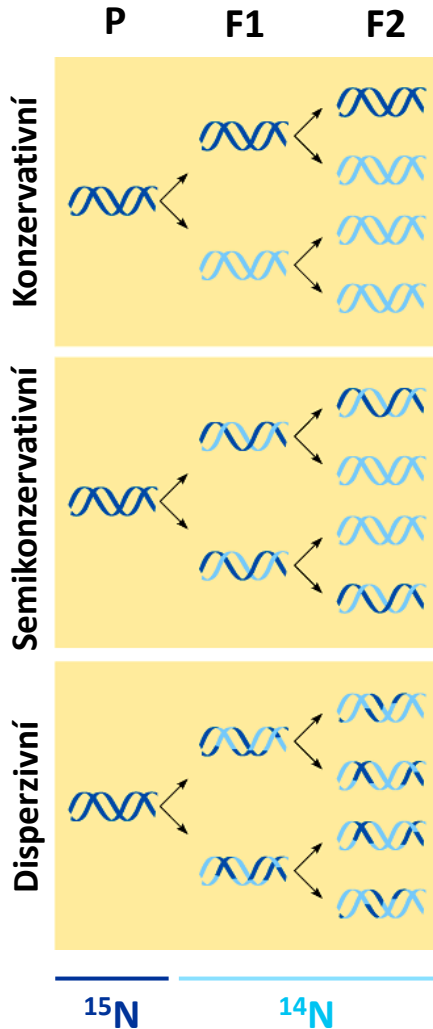
- molekula RNA obklopena kapsidem ze spirálovitě uspořádaných molekul proteinu

Virové potomstvo je shodné s typem, z kterého byla získána RNA, nevykazuje znaky typu, ze kterého byl získán protein.

RNA nese genetickou informaci u TMV.

Meselson, Stahl - Semikonzervativní replikace DNA (1958)

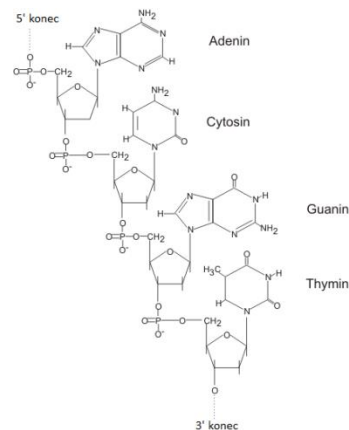

Potvrzen semikonzervativní způsob replikace DNA

Struktura nukleových kyselin

Primární struktura

- struktura nukleotidů a jejich vzájemné spojení
- pořadí, sekvence nukleotidů v řetězci

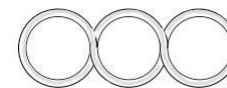
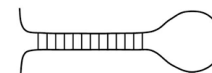
Sekundární struktura

- stabilní trojrozměrná konfigurace
- vzájemná poloha nukleotidů
- DNA - šroubovice dvou řetězců (Watson, Crick)
- RNA - šroubovice dvou úseků téhož řetězce (vlásenka)

Terciární struktura

- nadšroubovicové vinutí

Kvartérní struktura

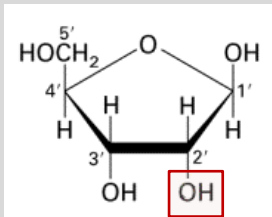
- uspořádání DNA do chromozomů
- struktura nukleozomu, chromatinu

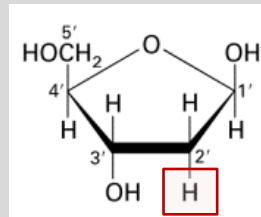
Primární struktura nukleových kyselin

Nukleové kyseliny jsou polymery, jejichž primární struktura představuje vlákno nukleotidů navzájem spojených fosfodiesterovou vazbou. Každý **nukleotid** se skládá z:

Pentóza

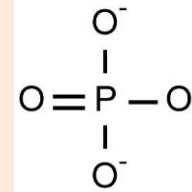

Ribóza (RNA)

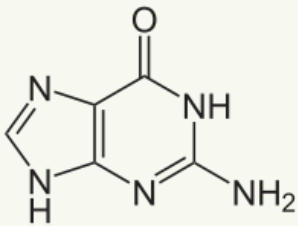

Deoxyribóza (DNA)

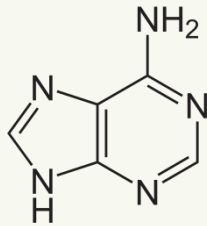
Fosfát

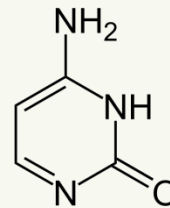
Dusíkatá báze DNA (A, G, C, T) RNA (A, G, C, U)

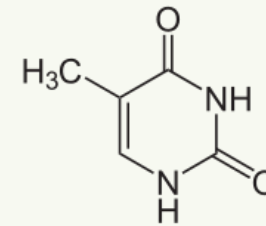
Guanin

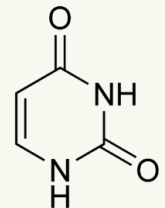
Adenin

Cytosin

Tymin

Uracil

Purinové

Pyrimidinové

Primární struktura nukleových kyselin

Ribonukleotidy v RNA

Nukleosid = cukr + báze

Volné nukleotidy ve formě trifosfátů

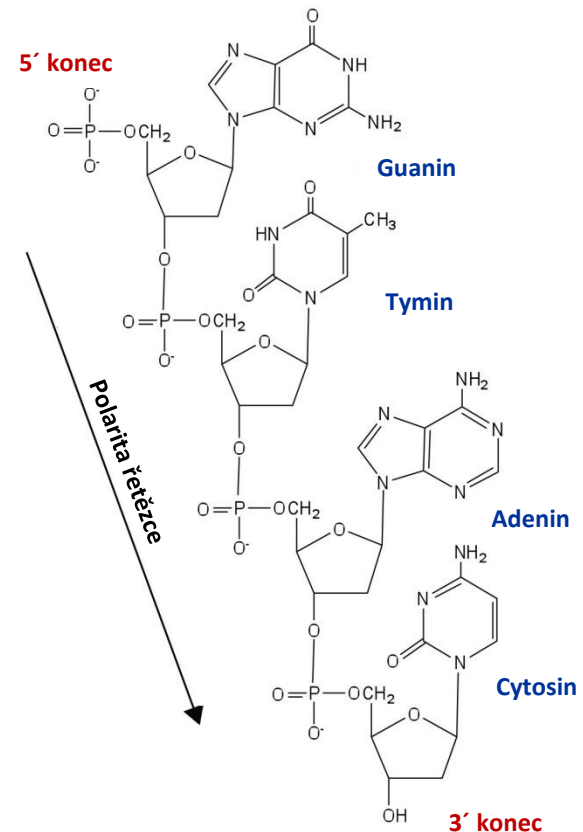
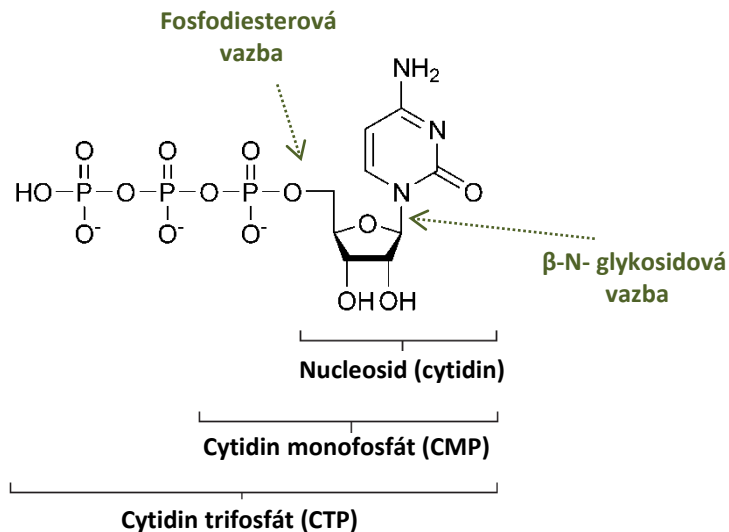
Deoxyribonukleotidy v DNA

Nukleotid = nukleosid + fosfát

Nukleotidy zabudované v NK ve formě monofosfátů

Polarita řetězce: 5' konec - fosfátová skupina na 5' uhlíku pentózy

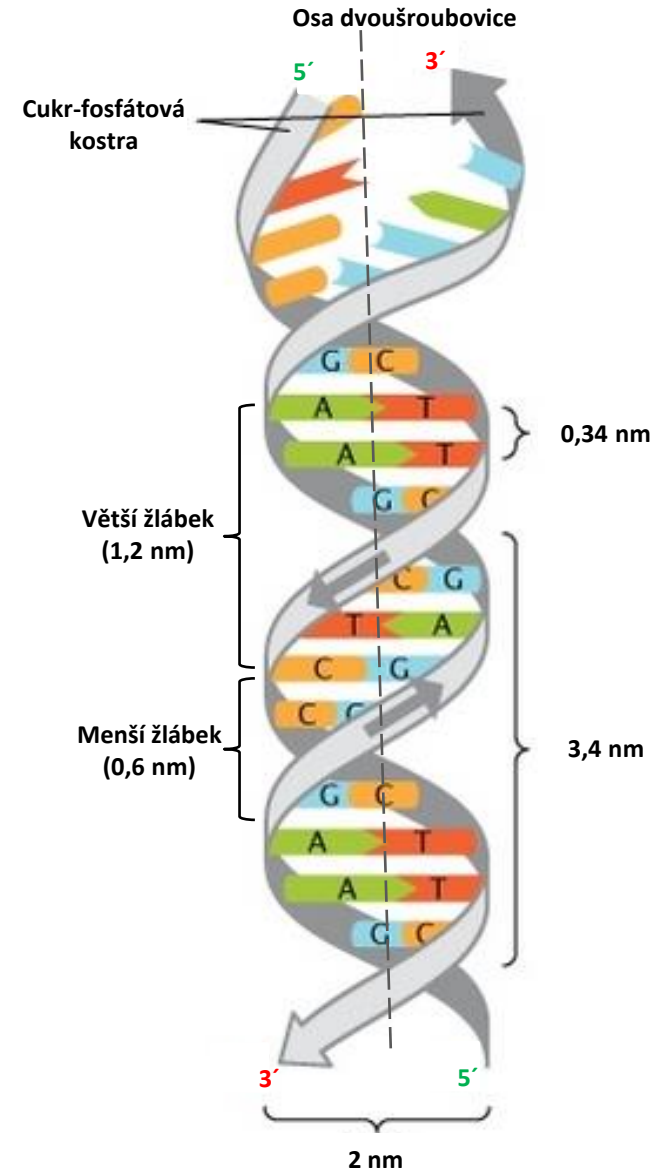
3' konec - OH skupina na 3' uhlíku pentózy

Sekundární struktura DNA

Sekundární struktura DNA představuje trojrozměrnou konfiguraci - základní šroubovicovou strukturu, pro kterou platí:

- (1) dvoušroubovice s cukr-fosfátovou kostrou vně šroubovice a bázemi poskládanými uvnitř molekuly
- (2) antiparalelní polynukleotidové řetězce s opačnou polaritou
- (3) komplementarita řetězců, párování bází (A-T, G-C), Chargaffovo pravidlo
- (4) průměr dvoušroubovice 2 nm
- (5) vzdálenost mezi páry bází 0,34 nm, na jednu otočku dvoušroubovice připadá 10 bp, což zabírá vzdálenost 3,4 nm
- (6) přítomnost většího a menšího žlábků
- (7) pravotočivé dvoušroubovicové vinutí
- (8) řetězce jsou vzájemně drženy pohromadě dvěma typy molekulárních interakcí - vodíkové vazby, vrstvení bází

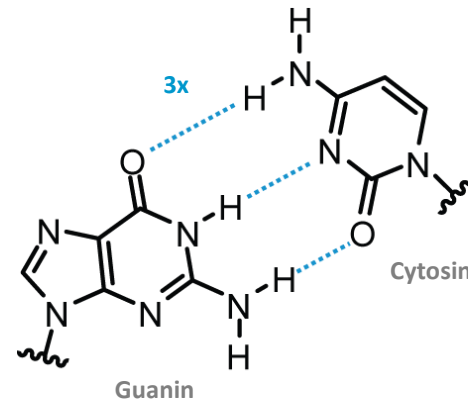
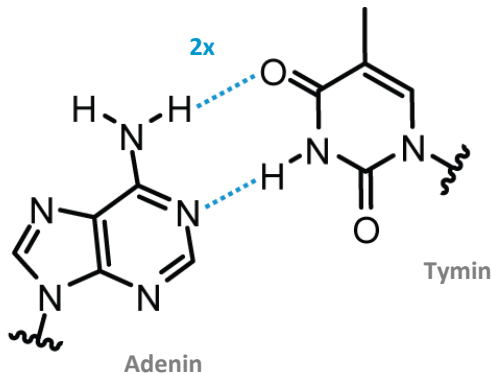

Sekundární struktura DNA

Párování bází

- spojení dvou bází opačných řetězců prostřednictvím vodíkových vazeb
- slabé vazby, při kterých elektronegativní atomy (O, N) mezi sebou sdílejí atom vodíku
- umožňuje separaci řetězců DNA během různých procesů, šíření genetické informace
- **Watson-Crickovo:** základní, uplatnění v dsDNA, dsRNA, během replikace a transkripce pravidlo komplementarity, specifita A-T, G-C (A-U v RNA)

Chargaffova pravidla

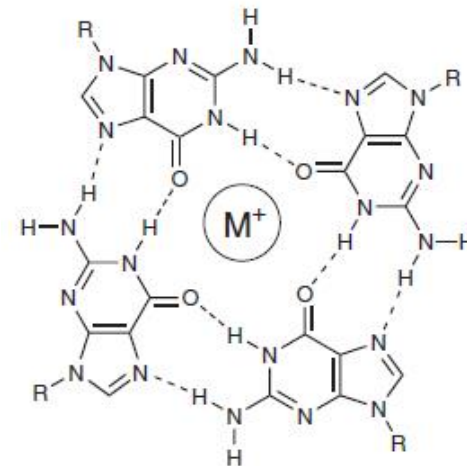
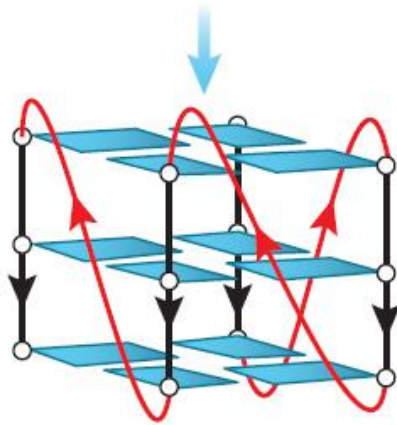
- v DNA je stejný počet adeninových a tyminových zbytků
- v DNA je stejný počet guaninových a cytosinových zbytků
- poměr purinů a pyrimidinů se rovná jedna
- $A = T$ $G = C$ $A + G = C + T$ $(A+G)/(C+T) = 1$

Sekundární struktura DNA

Párování bází

- **obrácené Watson-Crickovo:** uplatnění v dvouřetězcové DNA s paralelními řetězci
A-T, C-C, G-G, A-A, T-T
- **Hoogsteenovo:** umožňuje vznik trojřetězcové a čtyřřetězcové DNA
T-A-T, C-G-C, A-A-T, G-G-C, C-G-A, A-T-A-T, G-C-G-C
G-G-G-G (G kvartet)

5'-GGGTCCCCTGGGCCTGGGC GGGAGCGGGGAGGGG-3'

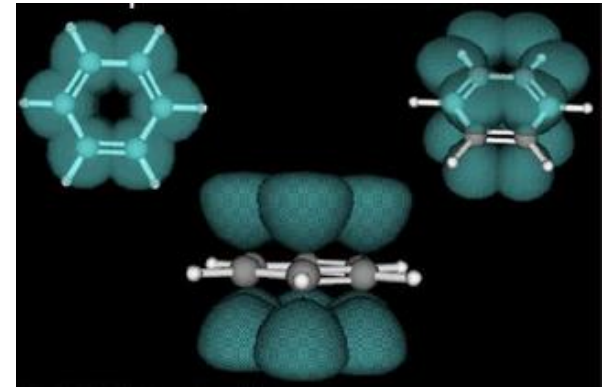
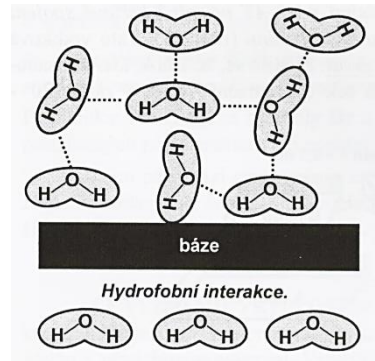
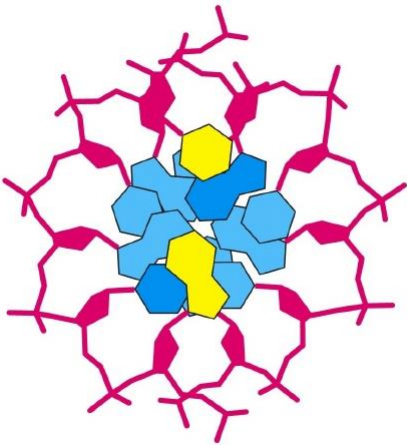
Sekundární struktura DNA

Vrstvení bází

- báze v DNA mají rovinný charakter, jsou umístěny nad sebou a mají tendenci se vrstvit
- způsobeno interakcemi mezi aromatickými molekulami

hydrofobní interakce - snaha vyloučit molekuly vody z prostoru mezi bázemi

van der Waalsovy interakce - splývání oblastí výskytu elektronů sousedních bází

- významně stabilizuje strukturu molekulu DNA
- nevyžaduje návaznost konkrétních bází (možnost rozmanité genetické informace)

Sekundární struktura DNA

Přesný trojrozměrný tvar DNA se může lišit v závislosti na okolních podmínkách a sekvenci DNA. Rozlišují se tři typy konformací dsDNA - A, B, Z

B-DNA

- struktura popsaná Watsonem a Crickem
- v prostředí s dostatkem vody a bez neobvyklých sekvencí
- nejrozšířenější konformace v buňkách, nejstabilnější pro náhodné sekvence nukleotidů

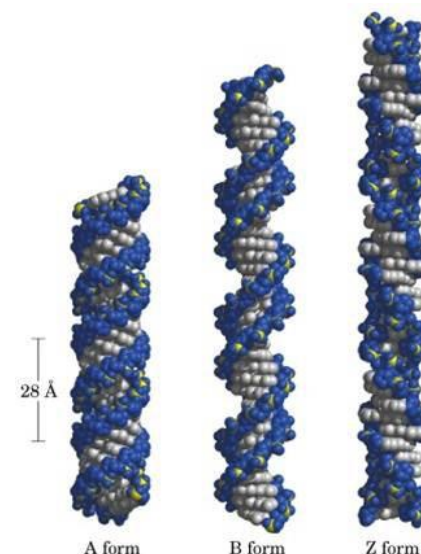
A-DNA

- v prostředí se sníženým obsahem vody
- vzácná za fyziologických podmínek

Z-DNA

- lokální obraty řetězce DNA, klikatost a levotočivost
- za fyziologických podmínek při specifických sekvencích např. střídání GC
- uplatnění při rekombinaci, genové expresi, interakci informačních molekul

	A-DNA	B-DNA	Z-DNA
Vyžadované podmínky vzniku konformace	75% H ₂ O	92% H ₂ O	Střídání purinových pyrimidinových bází
Vinutí	Pravotočivé	Pravotočivé	Levotočivé
Počet bp na 1 závit	11	10,5	12
Rotace mezi bp	32,7°	36°	---
Zvýšení na bp	0,26 nm	0,34 nm	0,37 nm
Průměr	2,3 nm	2,0 nm	1,8 nm
Celkový tvar	Krátká a široká	Dlouhá a tenká	Podlouhá a tenká

Denaturace dvoušroubovicové DNA

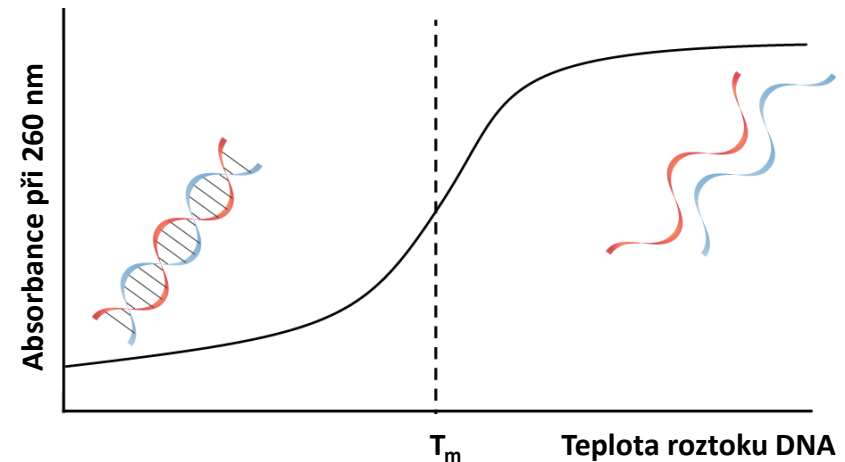
Denurací DNA se označuje přechod dvoušroubovicové struktury DNA v samostatné polynukleotidové řetězce.

Dochází k ní vlivem např. zvýšené teploty, alkalických podmínek.

Denuraci DNA provází hyperchromní efekt, tj. dochází ke zvýšení absorpce ultrafialového světla.

Denurační křivka

- závislost absorpce UV-světla o vlnové délce 260 nm na teplotě roztoku dsDNA
- tvar sigmoidální křivky
- T_m ... teplota při níž zdenaturovalo 50 % dsDNA molekul, teplota tání
- T_m je lineárně závislá na procentuálním obsahu guaninu a cytosinu
- $T_m = 69,3 + 0,41 (GC)$

Renaturace DNA - obnovení původní dsDNA struktury z řetězců uvolněných denurací

Hybridizace DNA - spojování částečně/úplně komplementárních řetězců z různých dsDNA

Transferová RNA

Primární struktura

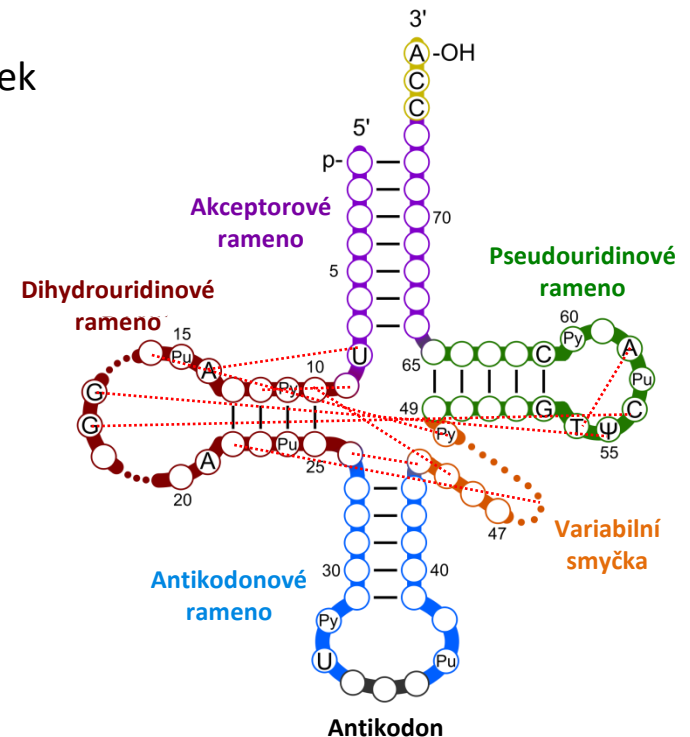
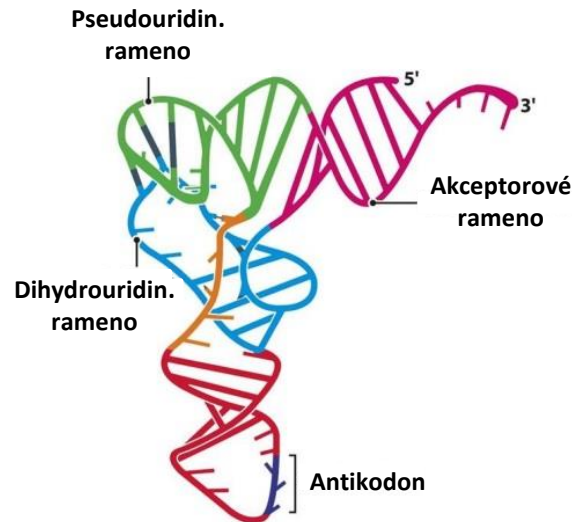
- 74 - 95 nuleotidů, 5'-CCA-3' sekvence na 3' konci
- neobvyklé báze - vznik posttranskripční modifikací, nenáhodné rozdělení v sekvenci
  - vliv na párování bazí, přesnost vazby aminokyselin a syntézy proteinů

Sekundární struktura

- tvar jetelového listu
- čtyři ramena, variabilní smyčka

Terciální struktura

- vodíkové vazby mezi nukleotidy různých ramen a jejich smyček

Ψ	pseudouridin
I	inozin
i ⁶ A	N ⁶ -izopentenyladenozin
T	ribotymidin
S ⁴ U	4-thiouridin
m ¹ G	1-methylguanozin
DHU	dihydrouridin

Speciální struktury v DNA a RNA

Nukleotidové sekvence

- jedinečné - v haploidním genomu (molekule) se vyskytují pouze jedenkrát
- repetitivní - v haploidním genomu (molekule) se mnohonásobně opakují

Repetice

- jednotka repetice - opakovaná sekvence
- délka repetice - počet nukleotidů, které ji tvoří
- četnost repetice - počet jednotek dané repetice v haploidním genomu (molekule)

1. **Přímá:** sekvence opakovaná ve stejném směru na témže řetězci DNA

5' .....ATGC.....ATGC.....3'

2. **Tandemová:** přímá repetice, u které se jednotka opakuje bezprostředně za sebou
5 - 15% haploidního genomu eukaryot, 20 - 200 bp, heterochromatin centromer

5' .....GATA/GATA/GATA/GATA.....3'

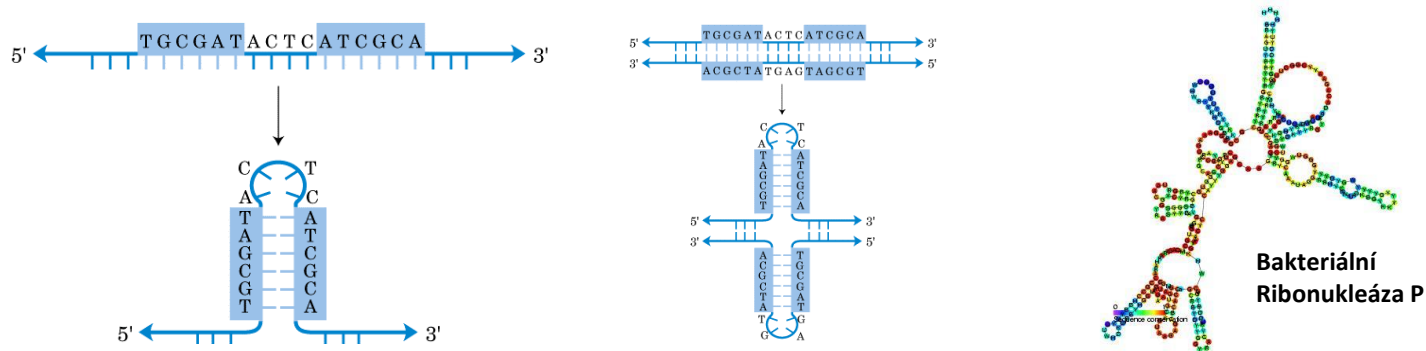
3. **Obrácená:** sekvence opakovaná na stejném nukleotidovém řetězci ve své komplementární podobě jako **palindrom** se označují přilehlé obrácené repetice

5' .....ATGC.....GCAT.....3'

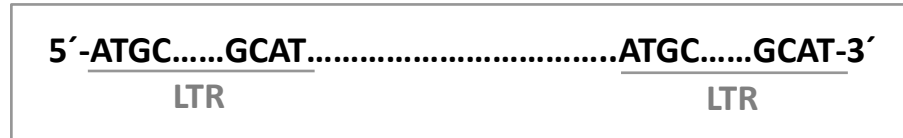
5' .....ATGC/GCAT.....3'

Speciální struktury v DNA a RNA

3. **Obráčená:** spárováním na ssDNA mohou tvořit **vlásenku**, vlásenku se smyčkou spárováním na dsDNA mohou tvořit **křížovou strukturu**, křížovou strukturu se smyčkou

4. **Dlouhá koncová repetice:** LTR sekvence, dlouhá přímá repetice na obou koncích téhož DNA řetězce konce LTR sekvence jsou navzájem ve vztahu obrácených repeticí

5. **Rozptýlená:** jednotlivé kopie se vyskytují na různých místech haploidního genomu krátké kolem 300 bp, dlouhé delší než 300 bp

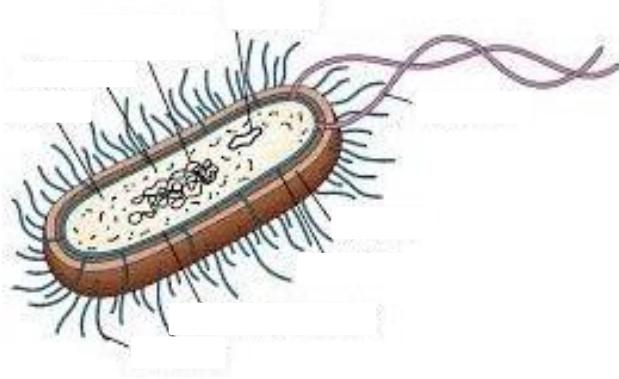
Ohyb DNA

Dochází k němu na různých místech vlivem: vazby specifických proteinů
přítomnosti sekvence poly(dT)-poly(dA)

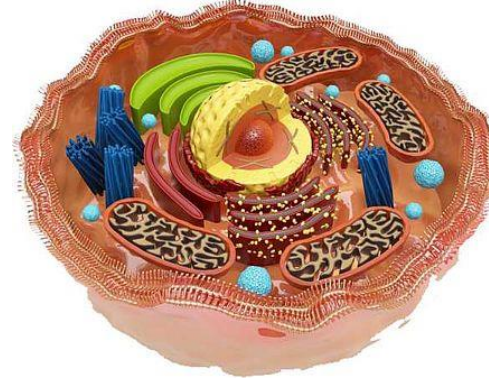
Terciální struktura DNA

Escherichia coli

DNA - 4,7 miliónů bp
- délka 1,6 mm
velikost buňky 3 μm

Lidská buňka

DNA - 6 miliard bp
- délka 1,8 m
velikost jádra 6 μm

Chromozomální DNA existuje ve formě dlouhých molekul, které se musí vejít do mnohem menších buněk.

Terciální struktura DNA - organizace DNA vyššího řádu, která umožňuje umístit ji do omezeného prostoru buňky.

Terciální struktura DNA

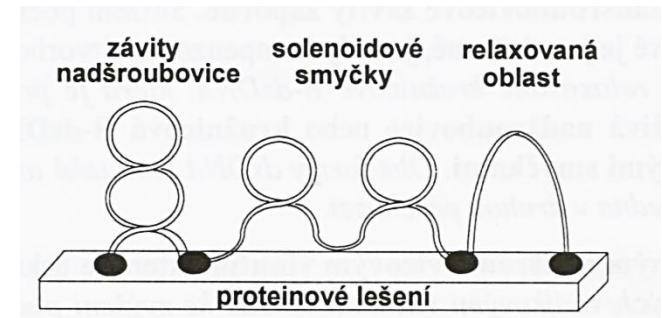
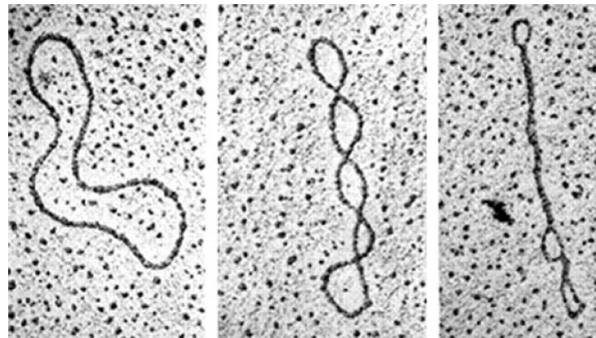
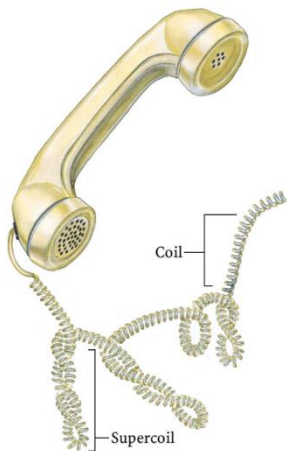
Nadšroubovice (superhelix)

Vzniká, když je do dvoušroubovice DNA zavedeno další vinutí

1. relaxovaná DNA - dvoušroubovice bez nadšroubovicového vinutí, stav s nejnižší energií
2. záporná nadšroubovice - vznik odvíjením řetězců, pravotočivá nadšroubovice
3. kladná nadšroubovice - vznik svinováním řetězců, levotočivá nadšroubovice

Předpoklad pevných konců

- kružnicová dsDNA - uzavřená kružnice bez volných konců či zlomů, relaxovaná či nadšroubovice
- lineární dsDNA - připevněná k substrátu
  - např. eukaryotická DNA v chromozomu vázána k proteinovému lešení
  - oblasti relaxované DNA, solenoidních smyček, nadšroubovice

Terciální struktura DNA

Topoizomerázy

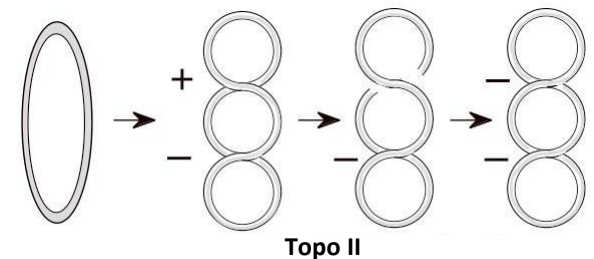
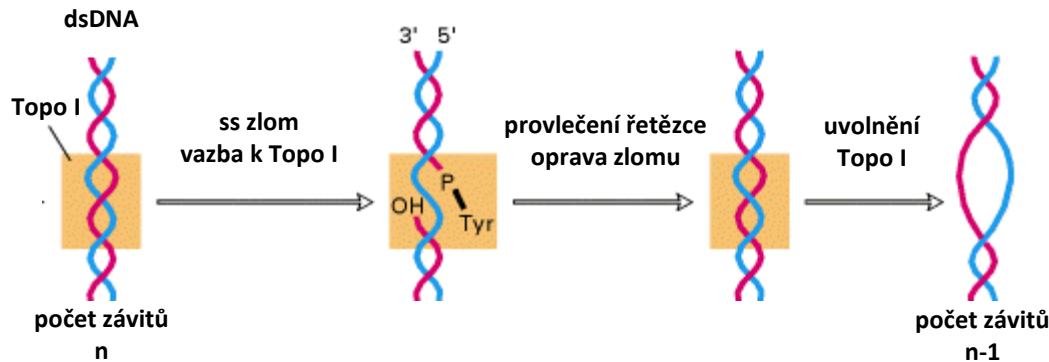
Přidávají či odstraňují závitů v dsDNA dočasným zlomem řetězců, obtočením konců kolem sebe a následným spojením zlomených konců.

Typ I

- jednořetězcové zlomy, přemísťují řetězec přes zlom v druhém řetězci v rámci dvoušroubovice
- odstranění nadšroubovicových závitů, tvorba uzlů na ssDNA

Typ II

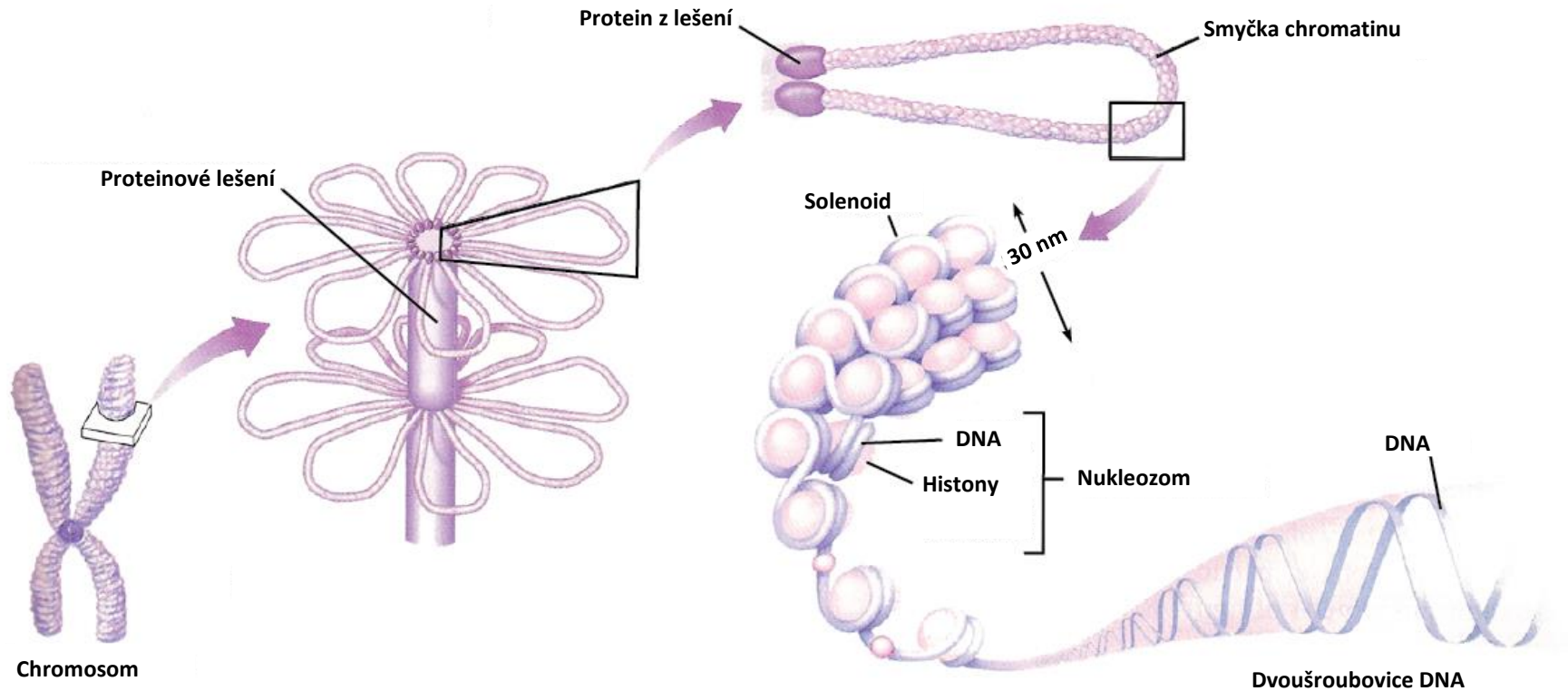
- dvouřetězcové zlomy, přemísťují dsDNA přes zlomy obou řetězců v dsDNA
- odstranění i přidání nadšroubovicových závitů, tvorba katenanů a uzlů na dsDNA

Většina DNA v buňce ve formě **záporné nadšroubovice**

- snazší separace řetězců během replikace a transkripce
- sbalení do menšího prostoru v buňce

Kvartérní struktura DNA

Viz přednáška č. 2

Primární struktura proteinů

Pořadí standartních aminokyselin v polypeptidovém řetězci

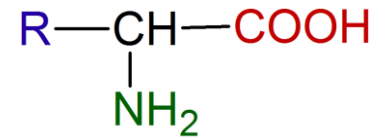
Aminokyseliny (AK)

- uhlík α , na který se váže vodík

karboxylová skupina

aminoskupina

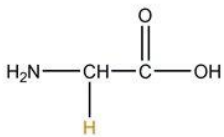
postranní řetězec

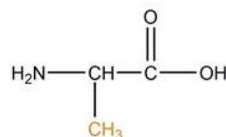
1. AK s nepolárním zbytkem - hydrofobní

glycin (Gly, G), alanin (Ala, A), valin (Val, V), leucin (Leu, L), izoleucin (Ile, I), fenylalanin (Phe, F), tryptofan (Trp, W), metionin (Met, M), prolin (Pro, P)

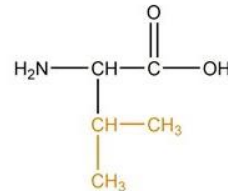
Gly

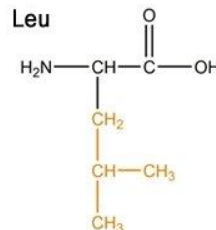
Ala

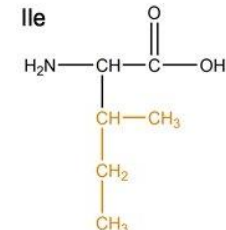
Val

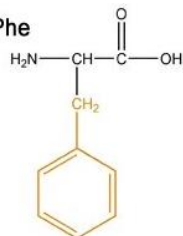
Leu

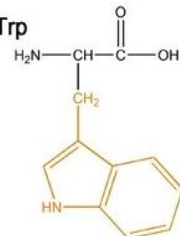
Ile

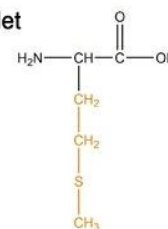
Phe

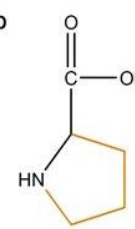
Trp

Met

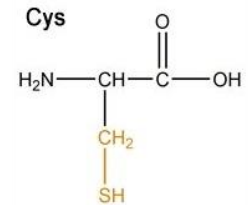
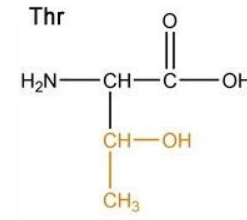
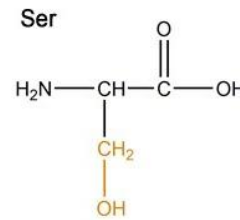
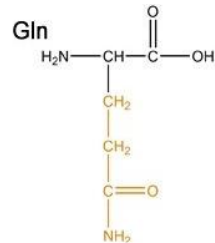
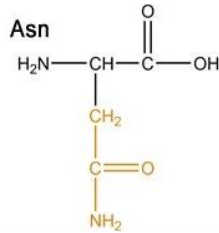
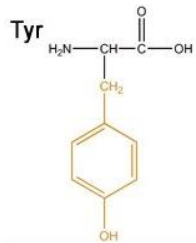
Pro

Primární struktura proteinů

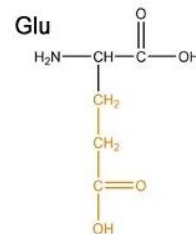
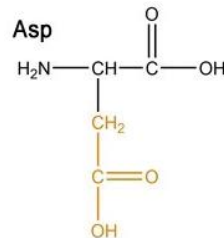
2. AK s polárním zbytkem - hydrofilní, vodíkové vazby s molekulami vody

tyrozin (Tyr, Y), asparagin (Asn, N), glutamin (Gln, Q), serin (Ser, S), treonin (Thr, T), cystein (Cys, C)

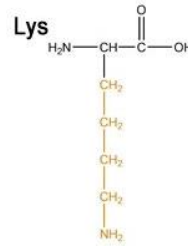
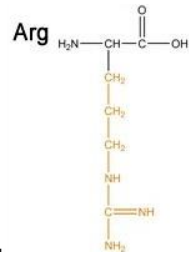
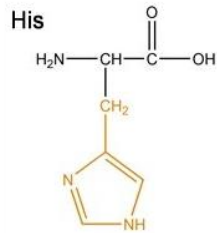
3. AK s kyselým zbytkem - karboxylová skupina

kyselina asparagová (Asp, D), kyselina glutamová (Glu, E)

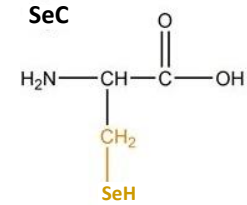

Primární struktura proteinů

4. AK se zásaditým zbytkem - kladný náboj postranního řetězce
histidin (His, H), arginin (Arg, R), lyzin (Lys, K)

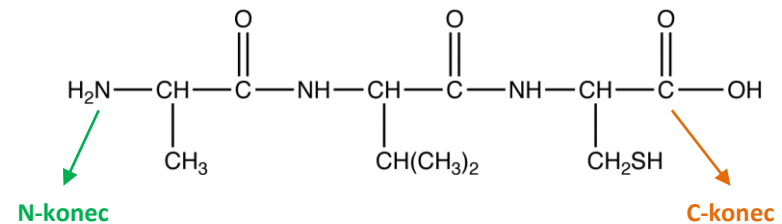
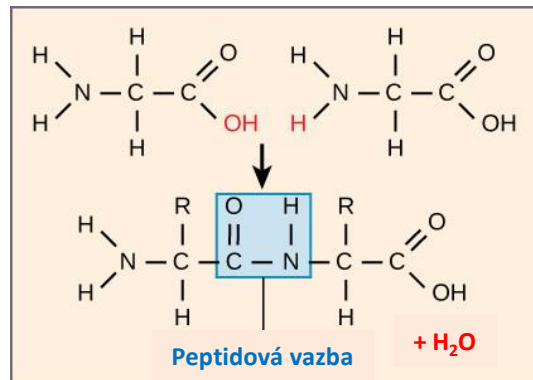

5. selenocystein

Vznik primární struktury proteinů

- tvorba **peptidové vazby** mezi $-NH_2$ skupinou na uhlíku α jedné aminokyseliny a $-COOH$ skupinou na uhlíku α jiné aminokyseliny s vyloučením vody

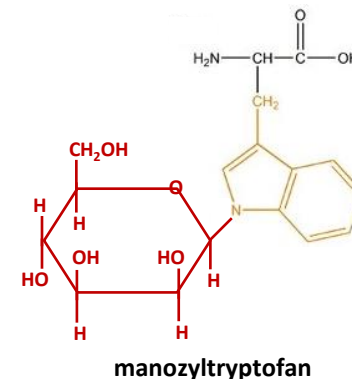
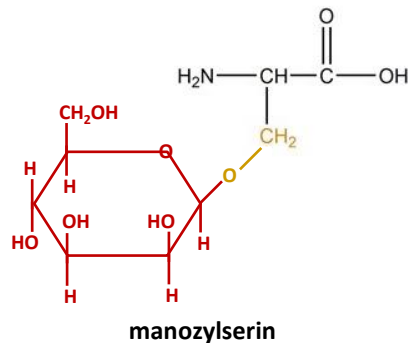
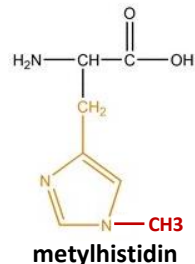
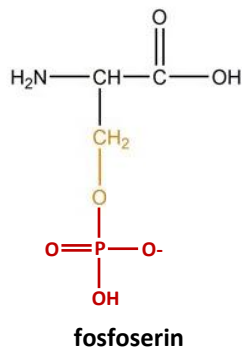
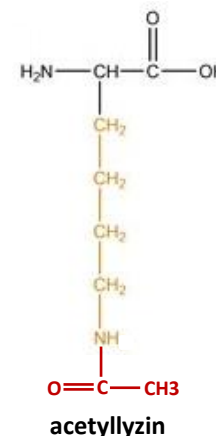
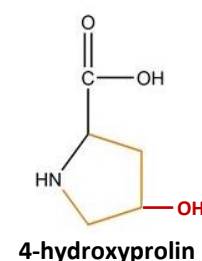

Ala-Val-Cys

Primární struktura proteinů

Chemické modifikace standardních AK

- fosforylace** - připojení fosfátu k -OH skupině Ser, Tyr, Thr
- fosfoproteiny, negativní náboj
- acetylace** - připojení acetylové skupiny k -NH₂ skupině Lys
- metylace** - připojení metylové skupiny k Lys, His
- glykozylace** - připojení oligosacharidu nebo polysacharidu, glykoproteiny
- N-glykozidová vazba sacharidu k -NH₂ skupině Asn, Gln, Trp
- O-glykozidová vazba sacharidu k -OH skupině Ser, Thr
- hydroxylace** - připojení hydroxylové skupiny k Pro, Lys

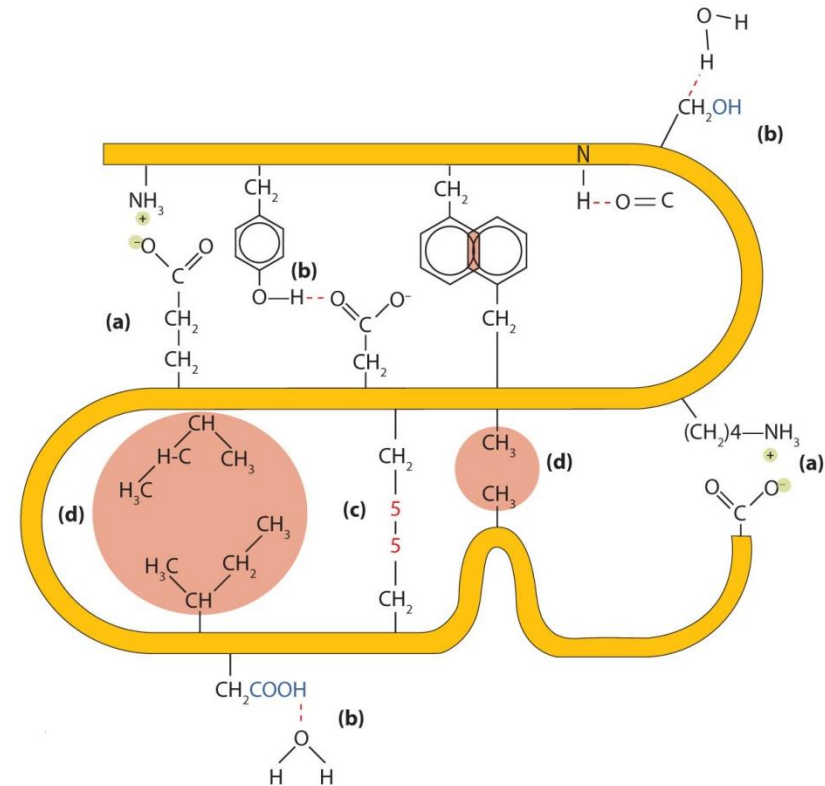
Primární struktura proteinů obsahuje veškerou informaci pro tvorbu vyšších struktur polypeptidu a vyjádření jeho biologické funkce.

Sekundární struktura proteinů

Nekovalentní vazby proteinů

- tvoří se mezi atomy či skupinami atomů v rámci jednoho polypeptidového řetězce či mezi řetězci
- iontová vazba mezi -NH_2 a -COOH různých AK
- vodíková vazba mezi -CO a -NH skupinami dvou peptidových vazeb
- vodíková vazba mezi -OH a -COOH různých AK
- vodíková vazba mezi -OH skupinou AK a -CO skupinou peptidové vazby
- interakce polárních skupin s vodou (hydratace)
- hydrofobní interakce

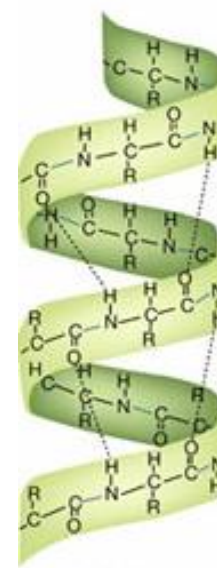
Disulfidová vazba - tvoří se mezi -SH skupinami cysteinu uvnitř jedné molekuly proteinu

Tyto interakce spolu s rozložením polárních a nepolárních AK v polypeptidovém řetězci ovlivňují celkový tvar a konformaci proteinu. Proces tvorby sekundární a terciální struktury proteinu se nazývá **sbalování proteinu**, ke kterému dochází během syntézy proteinu na ribozomu.

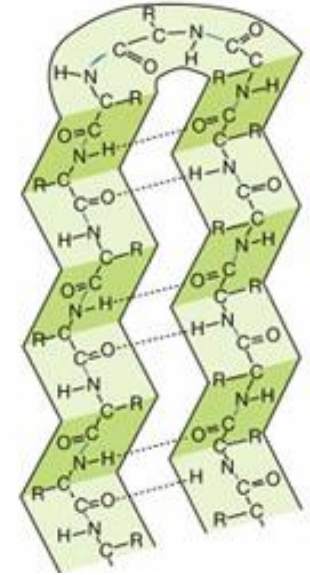
Sekundární struktura proteinů

α -šroubovice (α -helix)

- stočený polypeptidový řetězec stabilizovaný vodíkovými vazbami mezi -CO a -NH skupinami dvou peptidových vazeb
- jeden závit - 0,54 nm; 2 vodíkové vazby; 3,6 AK
- průměr - 1 nm
- délka kolem 10 AK

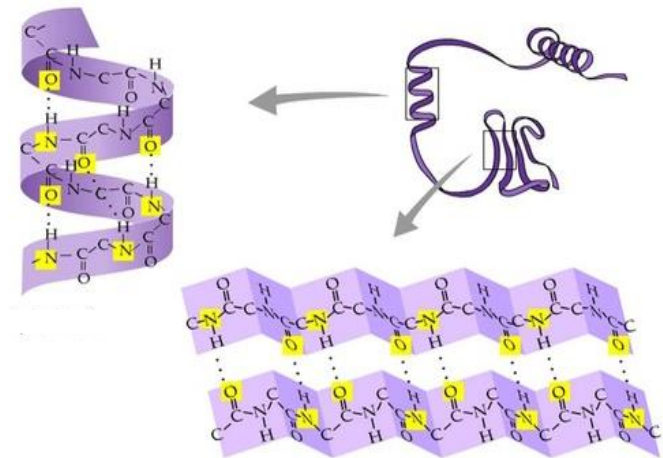
α -šroubovice

β -skládaný list

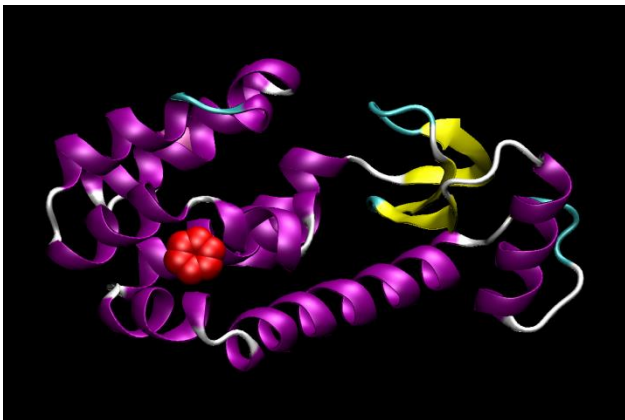
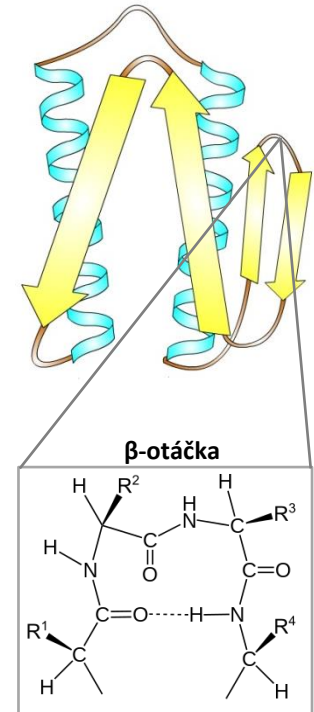
β -skládaný list

- úseky o 5-10 AK položeny vedle sebe a spojeny vodíkovými vazbami mezi -CO a -NH skupinami dvou peptidových vazeb odlišných úseků
- úseky mohou být orientovány
  - paralelně: směr od C-konce k N-konci poskládaných úseků je stejný
  - antiparalelně: směr od C-konce k N-konci úseků je opačný

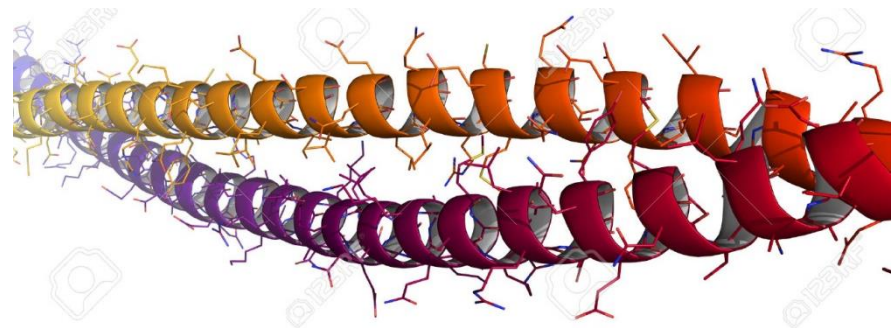

Terciální struktura proteinů

- prostorové trojrozměrné uspořádání polypeptidového řetězce
- vliv nekovalentních vazeb mezi AK a disulfidických můstků
- podle ní se proteiny dělí na
  - **globulární**: střídání úseků α -šroubovic a β -skládaných listů
kompaktní klubko kulovitého tvaru
  - **fibrilární**: převažují úseky α -šroubovic nebo β -skládaných listů
- **β -otáčka**: místo ohybu polypeptidového řetězce v globulárních proteinech, řetězec zde tvoří pevnou smyčku vlivem vodíkové vazby mezi -CO skupinou první peptidové vazby a -NH skupinou třetí peptidové vazby; častý výskyt Pro a Gly

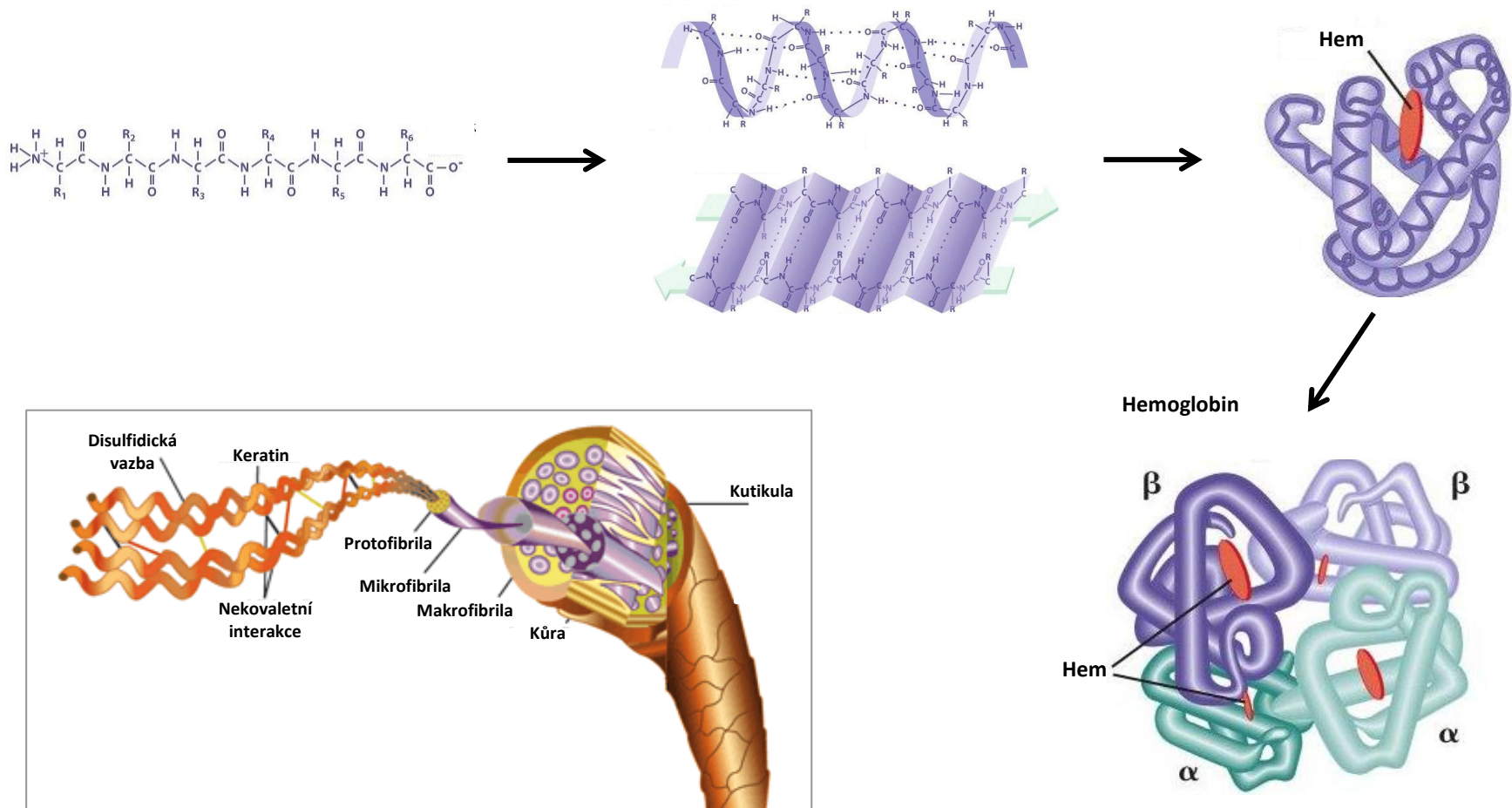
Lysozym

Keratin

Kvartérní struktura proteinů

- uspořádání jednotlivých polypeptidových řetězců v molekule proteinu
- týká se oligomerních proteinů
- podjednotky (monomery) složeny v dimery, trimery, tetramery,...

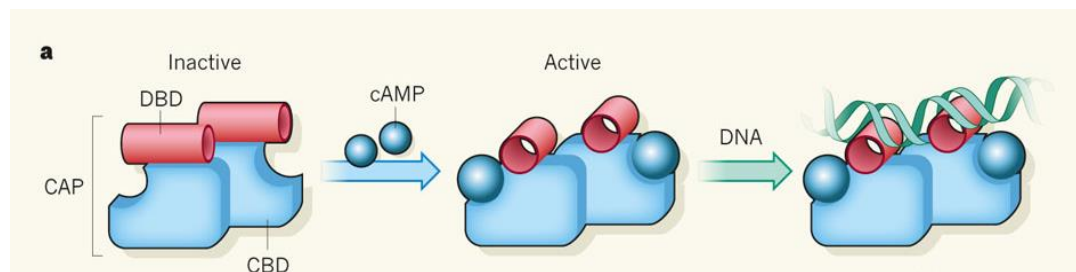
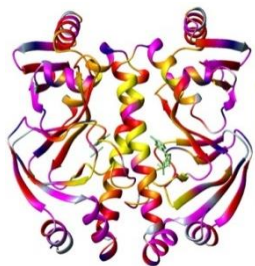
Struktura proteinů

Proteinová doména

- úsek proteinu s určitou primární, sekundární a terciální strukturou, která mu v rámci proteinu určuje specifickou funkci
- základem funkce celého proteinu je vzájemné působení jeho domén

CAP protein

- aktivuje expresi genu pro metabolismus laktózy u *E. coli*
- CBD doména (N-konec) - vazba cAMP   DBD doména (C-konec) - vazba k DNA
- vazba cAMP k doméně CBD vyvolává konformační změnu domény DBD a vazbu jejich α -šroubovic do velkého žlábků DNA

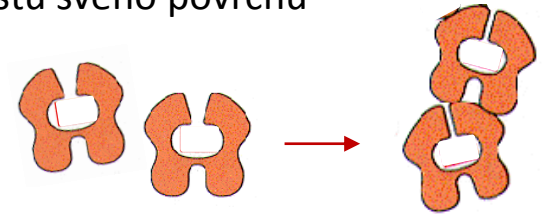
Denaturace proteinů

- úplná nebo částečná ztráta původní konformace proteinu (sekundární a terciální struktury), přičemž primární struktura zůstává zachována
- vnější vlivy - vysoká teplota, kyselé či zásadité prostředí, koncentrovaná močovina
- denaturovaný protein ztrácí svoji biologickou funkci
- opakem je renaturace (obnova původní konformace)

Oligomerní proteiny a nadmolekulární struktury

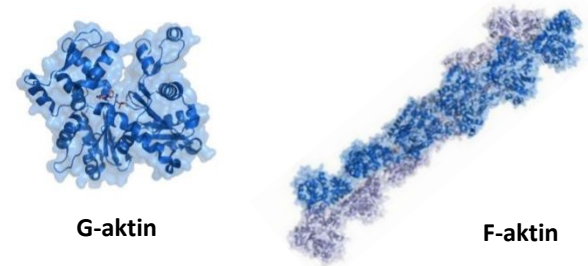
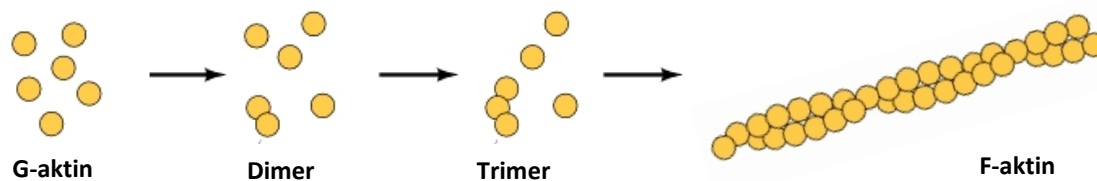
Tvorba dimerů

- pokud má monomer vazebné místo komplementární k jinému místu svého povrchu
- mohou sloužit jako podjednotky větších proteinových komplexů

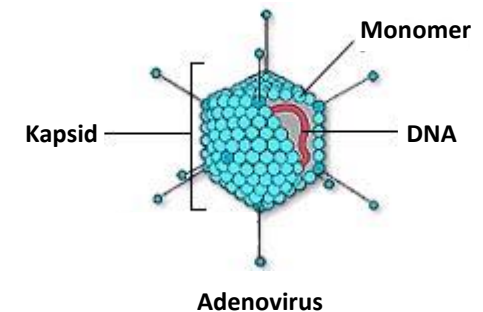
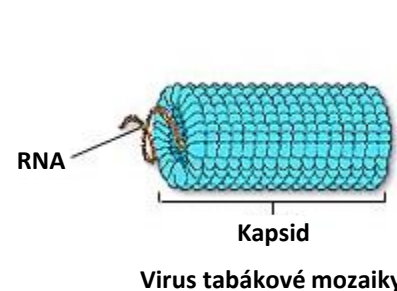
Tvorba filamentů

- vláknité oligomery složené z globulárních podjednotek
- vznik spirál nebo prstenců, např. aktin

Tvorba plátů a tubulárních struktur

- oligomery s plochou strukturou složené z globulárních podjednotek
- vznik tubulů a vícestěňů
- např. virové kapsidy

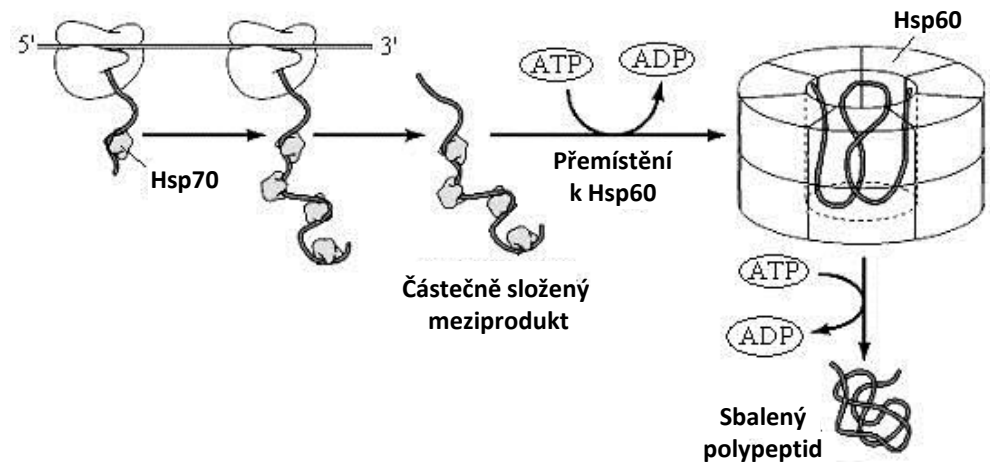
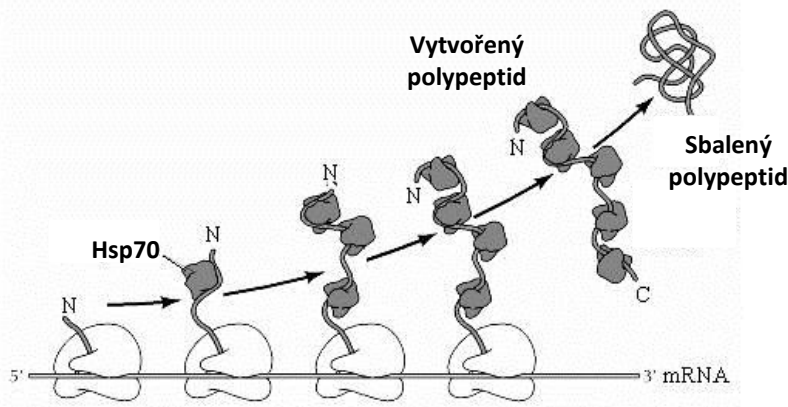
Oligomerní proteiny a nadmolekulární struktury

Samosestavování proteinů

- spontánní seskupení proteinových monomerů a jejich spojení nekovalentními interakcemi za vzniku nadmolekulární proteinové struktury
- např. virus tabákové mozaiky, ribozom

Molekulární chaperony

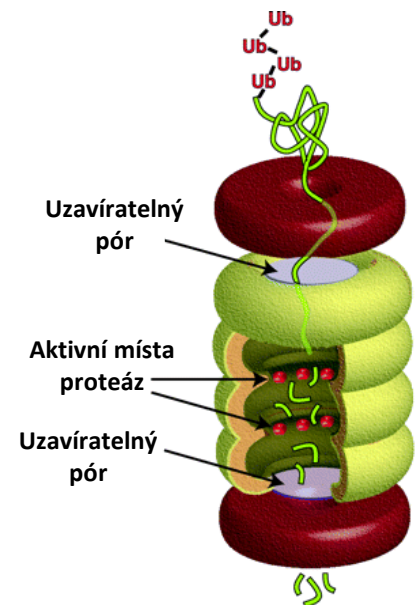
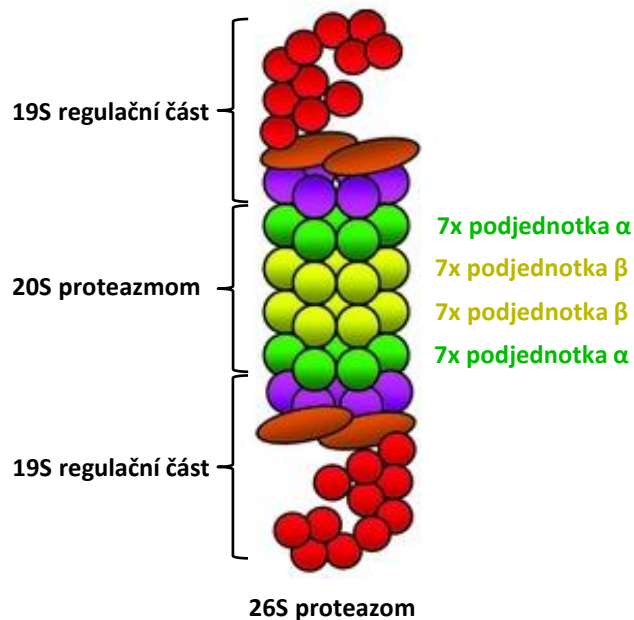
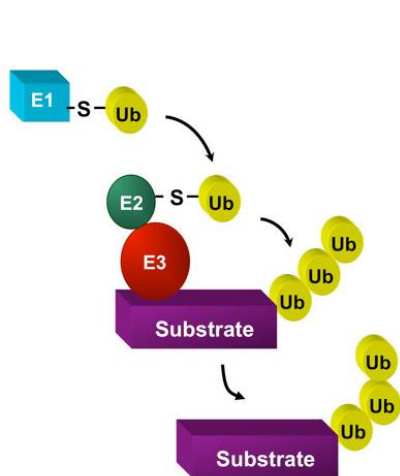
- usnadňují sbalování polypeptidových řetězců a sestavování monomerů do oligomerů
- **Hsp70** váže se na polypeptidový řetězec během jeho syntézy na ribozomu a brání nežádoucím interakcím dokud nevznikne řetězec celý
- **Hsp60** tvoří prostředí, ve kterém je polypeptidový řetězec izolován od okolních interakcí a nabývá správnou konformaci

Oligomerní proteiny a nadmolekulární struktury

Proteazom

- buňka disponuje proteolytickým systémem, pomocí kterého odstraňuje nežádoucí proteiny
- nežádoucí protein - nedokončená či poškozená proteinová struktura, špatně sbalený polypeptidový řetězec, nadbytečný protein měnící svoji koncentraci vlivem stavu buňky
- proteinový komplex vyskytující se v jádře i cytoplasmě eukaryotické buňky
- proteiny určené k degradaci jsou označeny ubikvitinem (Ub) pomocí ubikvitin ligáz (E1-E3)
- **centrální část** (20S proteazom) - pór ze čtyř kruhů (α a β monomery), uvnitř umístěny proteázy
- **regulační část** - rozpoznání polyubikvitinovaných proteinů, které směřuje do centrálního póru
- výsledkem degradace jsou oligopeptidy, které jsou dále degradovány či využity

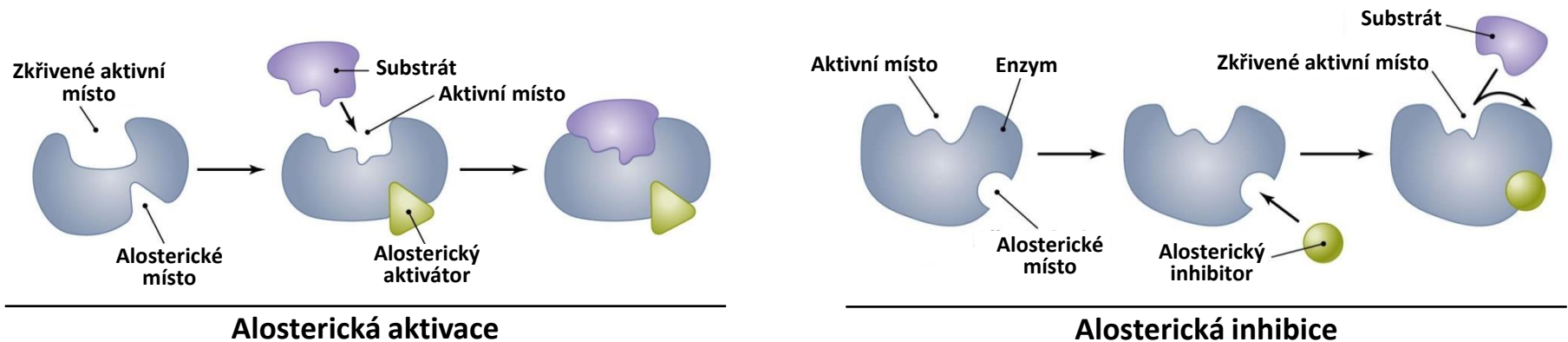

Biologické funkce proteinů

Enzymy

- urychlují chemické reakce a určují jejich směr a specifitu (výběr substrátu)
- **substrátem** se rozumí látka, která se vlivem enzymu mění
- **aktivní místo** - oblasti zodpovědné za vazbu substrátu a katalýzu chemické reakce
  - tvořeno až terciální strukturou proteinu
- alosterické enzymy mají navíc **alosterické místo**, do kterého se váže alosterický efektor. Ten svoji vazbou vyvolá změnu konformace aktivního místa a tím i změnu aktivity enzymu (inhibice/aktivace)

Mezi další funkce proteinů patří: struktura buňky, transport látek přes buněčné membrány, pohybové mechanismy buněčných struktur, regulace růstu a diferenciaci buněk, přenos specifických signálů v rámci buněčné komunikace, receptory v membráně buňky, protilátky v imunitní obraně.

Základem funkce proteinů je **schopnost rozpoznávání** = proces specifického spojení dvou biologických makromolekul nebo biologické makromolekuly s malou molekulou, které spočívá v nekovalentních interakcích (především vodíkových vazbách).

Vazebné interakce proteiny-DNA

Molekulární podstata rozpoznání DNA proteiny

- nejčastěji se využívá **vazba α -helixu s větším žlábkem na DNA** (přístupnější, více vazebných míst)
- okolní oblasti napomáhají umístění α -helixu do žlábků
- bez korespondence specifických sekvencí proteinu a DNA

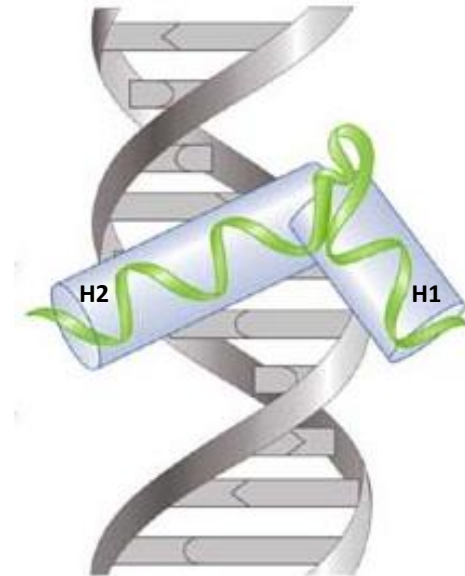
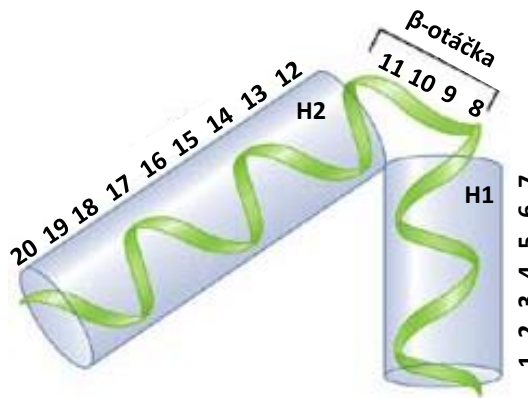
1. vazby proteinů s bázemi DNA - vodíkové vazby mezi AK a bázemi, vodíkové vazby zprostředkované molekulami vody, hydrofobní interakce

2. vazby proteinů s páteří DNA - iontové interakce, vodíkové vazby s kyslíkem fosfodiesterových vazeb

- skupiny proteinů se společným **motivem** (krátký úsek proteinu s typickou strukturou), pomocí kterého se váží na DNA

Proteiny s motivem helix-otáčka-helix (HTH-jednotka)

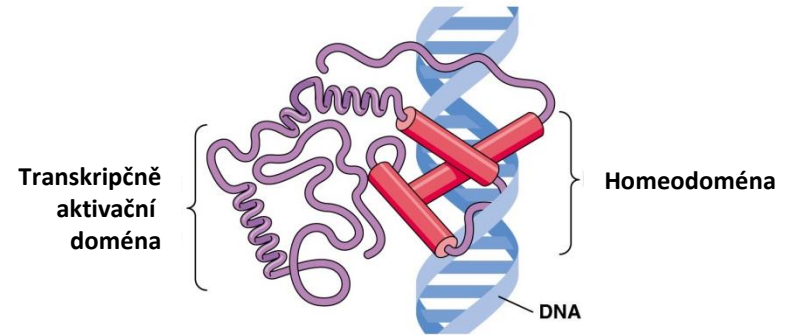
- dva α -helixy (7 a 9 AK) mezi kterými je jedna beta otáčka (4 AK)
- H2 je rozpoznávací, H1 má upevňovací funkci
- 4, 8, 10, 16, 18 hydrofobní AK
- 5 -Ala, 9-Gly

Vazebné interakce proteiny-DNA

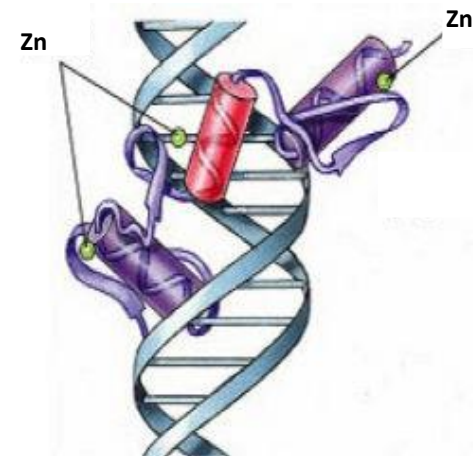
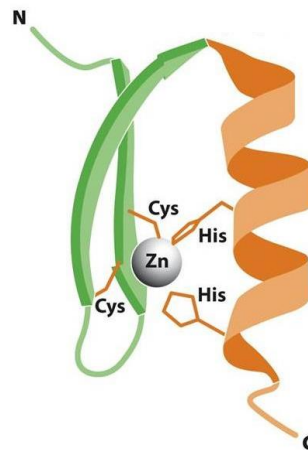
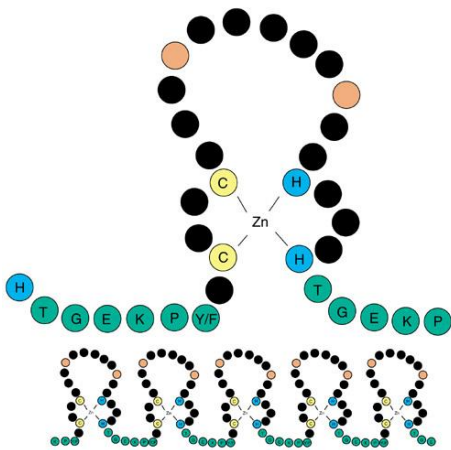
Proteiny s motivem homeodomén

- proteiny kódované homeotickými geny
- HTH-jednotka s upevňovací funkcí
- 3. helix umístěný ve větším žlábků DNA
- specifické sekvence Leu-Phe-Glu v 1. helixu
Trp-Phe-Lys ve 3. helixu

Proteiny s motivem zinkových prstů

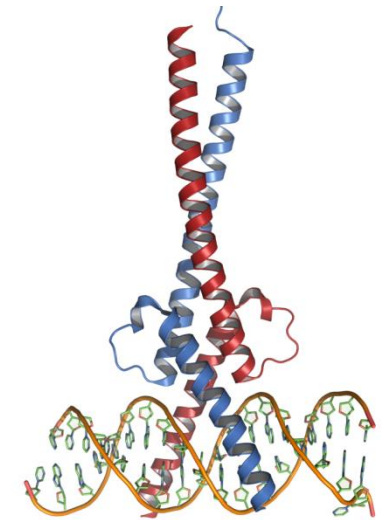
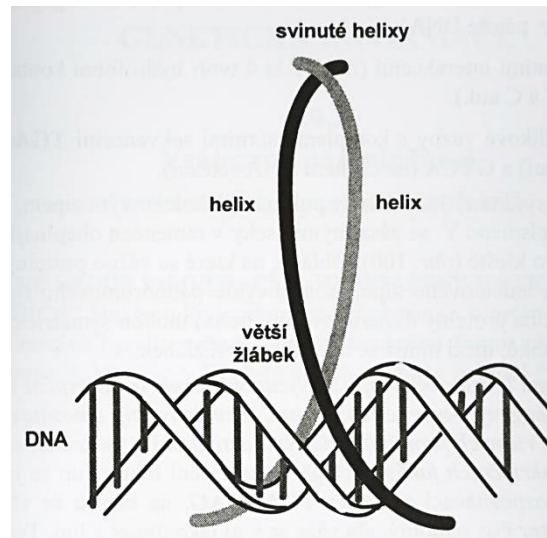
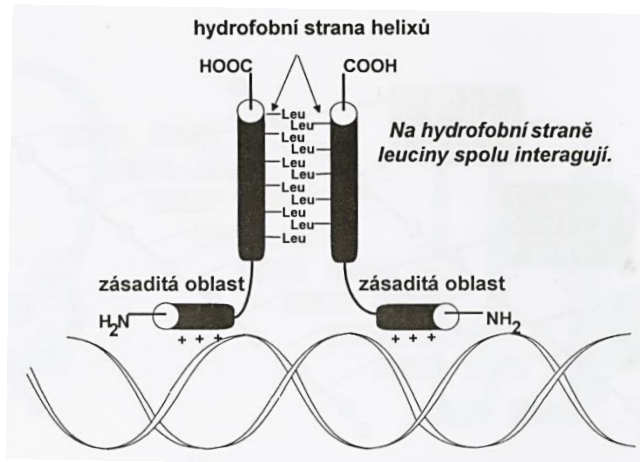
- 3-9 tandemových repetitiv o 29-31 AK
- sekvence držena ve tvaru smyčky **iontem zinku**, na který se váží 2x Cys a 2x His
- každý prst obsahuje **antiparalelní β -skládání list a α -helix**, který se váže ve větším žlábků DNA
- His a Arg rozeznávají G v GC párech, všechny tři prsty dohromady rozeznávají sekvenci GCGTGGGCG

Vazebné interakce proteiny-DNA

Proteiny s motivem leucinového zipu

- dva α -helixy (30 ÅK) s pravidelným opakováním Leu
- dimer s konformací svinutého levotočivého helixu spojen hydrofobními interakcemi
- další dva helixy jsou zásadité a váží se na DNA 3 druhy interakcí
  - pozitivně nabitě AK s negativními fosfáty páteře na obou stranách velkého žlábků
  - hydrofobní interakce, vodíkové vazby
- výskyt u transkripčních faktorů, kdy dimerizace umožňuje tvorbu homo a heterodimerů různých transkripčních faktorů

Zvídavé otázky

- Jaká je největší vzdálenost fosfodiesterové kostry DNA od osy dvou šroubovice u B-DNA?
- Dopište k zadanému vláknu komplementární vlákno, aby se obnovila dvoušroubovice.

5' **CATTGAGT** 3'

- Procentuální zastoupení cytozinu v molekule dvoušroubovicové DNA je 40 %. Jaké je v této molekule procentuální zastoupení thyminu?
- Které z těchto vztahů platí pro procentuální zastoupení bází v dvoušroubovicové DNA:

$$(a) C + T = A + G$$

$$(b) C/A = T/G$$

- Jak se liší nukleotid RNA od nukleotidu DNA?
- Jaké purinové a pyrimidinové báze lze najít ve struktuře RNA, DNA?
- Které DNA báze jsou schopné mezi sebou tvořit vodíkové vazby (dle základního Watson-Crickova párování bází)?
- Uveďte libovolnou sekvenci jednovláknové DNA, která by mohla vytvořit vlivem párování bází vlásenku se smyčkou.
- Které aspekty ve struktuře dvoušroubovicové DNA přispívají k stabilitě její molekuly?

